G

ROMOS MIŠIOLAS

II VATIKANO SUSIRINKIMO NUTARIMU REFORMUOTAS
POPIEŽIAUS PAULIAUS VI ĮSAKYMU IŠLEISTAS

IX

SKAITINIAI GEDULINĖMS MIŠIOMS

LIETUVOS VYSKUPŲ KONFERENCIJOS LEIDINYS
KAUNAS—VILNIUS
1982

264-121
Ro 99

APPROBATIO

Praesens nonum volumen versionis MISSALIS ROMANI in linguam lituanam, a Commissione liturgica dioecesium Lituaniae paratae, continens Lectionarium pro Missis Defunctorum, conformis est in omnibus exemplari a Sacra Congregatione pro Sacramentis et Cultu Divino die 23 aprilis 1980, prot. CD 807/80, confirmato, ideoque approbatur et uti typicum pro hac parte declaratur. Terminus a quo in usum officialem assumendum erit, a Conferentia nostra Episcopali statuetur, postquam typis impressum fuerit.

† Episcopus LIUDAS POVILONIS
Praeses Conferentiae Episcopalis
Lituaniae

Kaunas, die 2 februarii 1981,
in festo Praesentationis Domini
Nr. 94

Omnia iura reservantur Conferentiae Episcopali Lituaniae

SACRA CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. N. 1758/70

DECRETUM

Ordine lectionum Missae approbato per Constitutionem Apostolicam MISSALE ROMANUM, a Summo Pontifice PAULO VI die 3 aprilis 1969 datam, Sacra haec Congregatio pro Cultu Divino, quae decreto diei 25 maii 1969 elenchum lectionum biblicarum iam evulgaverat, curavit ut Lectionarium quoque conficeretur, quod omnium lectionum integrum textum lingua latina exhiberet.

Praesentem nunc editionem latinam Lectionarii Missalis Romani haec Sacra Congregatio evulgat, eandemque typicam esse declarat.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Cultu Divino, die 30 septembris 1970, in festo S. Hieronymi.

BENNO Card. GUT
Praefectus

A. BUGNINI
a Secretis

SACRA CONGREGATIO
PRO SACRAMENTIS ET CULTU DIVINO

Prot. CD 807/80

LITUANIAE

Instante Excellentissimo Domino Episcopo Liudas Povilonis, Praeside Conferentiae Episcopalis Lituaniae litteris die 21 aprilis 1980 datis, vigore facultatum huic Sacrae Congregationi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, interpretationem lituanam Lectionarii Missalis Romani [. . .]

pro Missis Defunctorum,

prout exstat in exemplaribus ad nos missis, perlibenter probamus seu confirmamus.

In textu imprimendo mentio fiat de confirmatione ab Apostolica Sede concessa. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Sacram Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Sacramentis et Cultu Divino, die 23 aprilis 1980.

IACOBUS R. Card. KNOX
Praefectus

VERGILIUS NOE
a Secretis a.

ĮVEDAMOSIOS PASTABOS

(Plg. IGMR 36—39, 45—47, 320, 341; „Ordo Missae" 7—13)

1. Šventojo Rašto skaitiniai gedulinėms Mišioms yra parinkti taip, kad tikintieji, išklausę progai pritaikyto Dievo žodžio, sąmoningiau bei nuoširdžiau dalyvautų šventosiose paslaptyse ir karščiau pamiltų patį Dievo žodį.

2. Laidotuvių Mišiose ir pagrindinėse Vėlinių Mišiose prieš evangeliją privalomi du skaitiniai: pirmas iš Senojo Testamento (Velykų laiku iš Apaštalų darbų ar Apreiškimo Jonui), antras iš Apaštalų laiškų.

3. Kitokiose gedulinėse Mišiose prieš evangeliją tėra vienas skaitinys, laisvai pasirenkamas arba iš pirmosios serijos — Senojo Testamento (Velykų laiku iš Apaštalų darbų ar Apreiškimo Jonui), arba iš antrosios serijos — Apaštalų laiškų.

4. Pasirenkant skaitinių tekstus, ypač per laidotuves, žiūrima sielovados sumetimų, turint mintyje velionį, jo artimuosius ir kitus pamaldų dalyvius.

5. Kai prieš evangeliją yra du skaitiniai, po pirmojo skaitinio giedama arba skaitoma atliepiamoji psalmė, o po antrojo skaitinio — posmelis prieš evangeliją.

6. Kai prieš evangeliją tėra vienas skaitinys, po jo pasirinktinai giedama arba skaitoma atliepiamoji psalmė (šioje knygoje pažymėta „ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse") ar posmelis prieš evangeliją, ar abu šie dalykai vienas po kito.

7. Gavėnioje *Aleliuja* visur praleidžiama, o kitu laiku gedulinėse Mišiose imama arba praleidžiama pagal vietos paprotį.

8. Skaitiniai pradedami, kaip vietoje nurodyta. Po pirmojo ir antrojo skaitinio skaitovas visuomet sako: *Tai Dievo žodis.* Visi atsako: *Dėkojame Dievui.*

9. Prieš evangeliją kunigas, nusilenkęs altoriaus kryžiaus kryptimi, tyliai sukalba maldelę: *Visagali Dieve, nuvalyk mano širdį ir lūpas, kad vertai skelbčiau tavo šventąją Evangeliją.*

Jei evangeliją skaitys (giedos) diakonas, jis prašo kunigą palaiminimo ir yra laiminamas, kaip paprastai.

Paskui, atsisukęs į žmones, kunigas (diakonas) taria: *Viešpats su jumis.* Visi atsako: *Ir su tavimi.* Darydamas nykščiu kryželius — po vieną ant knygos, savo kaktos, lūpų ir krūtinės, taria: *Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal Matą (Morkų, Luką, Joną).* Visi atsako: *Garbė tau, Viešpatie!*

10. Baigęs skaityti ar giedoti evangeliją, kunigas (diakonas) priduria: *Girdėjote Viešpaties žodį.* Visi atsako: *Šlovė tau, Kristau!*

Kunigas (diakonas) bučiuoja knygą, tyliai sakydamas: *Evangelijos žodžiai tenaikina mūsų klaidas.*

11. Visuotinė malda turėtų būti kiekvienose Mišiose su žmonėmis. Joje reikia melstis už šventąją Bažnyčią, už valstybių vadovus ir pasaulio gerovę, už visokių vargų ištiktuosius ir vietos bendruomenę. Laidotuvių ir kitose specialiose pamaldose intencijų eilė gali būti labiau pritaikyta tam atvejui.

12. Celebruojančiam kunigui priklauso parinkti šiems maldavimams tekstą, trumpu paraginimu pakviesti tikinčiuosius melstis ir prašymus malda užbaigti. Intencijas turėtų skelbti diakonas, giesmių vadovas ar dar kas kitas. Visa bendruomenė savo prašymus reiškia bendrais pritarimo šūkiais arba tylia malda.

13. Šios knygos priede pateiktus visuotinių maldų formuliarus galima imti ne tik nurodytais, bet ir kitais atvejais. Jei laidotuvėms, mirties trisdešimtadieniui ar metinėms nustatytos maldos imamos kuria kita proga, praleidžiami nereikalingi arba pakeičiami tai progai netinkantys žodžiai.

14. Kunigai labai saikingai teima gedulines Mišias, kad nenukentėtų Bažnyčios trokštamas gausesnis Šv. Rašto skaitinių pateikimas per ištisus metus ir jų liturginius laikus. Už mirusius gi meldžiamasi kiekvienų Mišių Eucharistijos maldoje, ir kiekvienos Mišios aukojamos tiek gyvųjų, tiek mirusiųjų naudai.

SKAITINIAI MIŠIOMS UŽ SUAUGUSIUS MIRUSIUOSIUS IR VĖLINĖMS

PIRMIEJI SKAITINIAI NE VELYKŲ LAIKU

1

Pirmasis skaitinys Job 19, 1. 23—27a

Žinau, kad gyvena Atpirkėjas manasis

Ìš Jõbo knỹgos.

Jõbas kalbĕjo: „Kàd kàs ẽmęs màno žodžiùs užrašýtų, knỹgosna įtráuktų! Kàd kàs geležim̃ juõs įrė̃žtų į̃ uõlą, añt skardõs švininės įraižýtų ámžiams!

Žinaũ, kàd gyvẽna Atpirkė̃jas manàsis: jìs paskutiniúoju pakils viršum̃ dùlkių! Kaĩ àš nubùsiu, jìs apreñgs manė, ir̃ sàvo kū́ne àš Diẽvą regė̃siu. Tadà jį̃ išvýsiu — àš pàts į̃ jį̃ žvel̃gsiu; jìs màno akìms nebebùs svẽtimas".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 26, 1. 4. 7 ir 8b ir 9a. 13—14 (P.: 13)

P. Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kur̃ gyvýbė.

1 Viẽšpats màno šviesà, Gélbėtojas màno:
kõ mán bijótis?
Viẽšpats gìna màno gyvýbę:
kõ mán drebė́ti? — **P.**

4 Labiáusiai iš Viẽšpaties trókštu, tõ víeno prašaũ, —
kàd Viẽšpaties bū́ste gyvénčiau
visàs sàvo bū̃vio dienàs,
kàd patirčiau Viẽšpaties palankùmą,
kàd jõjo šventóvę lankýčiau. —

P. Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kur̃ gyvýbė.

7 Tù, Diẽve, išgir̃sk màno bal̃so šaukìmą,
bū́k mán malonìngas, manè išklausýki.
8 Tàvo, Viẽšpatie, véido àš íeškau.
9 Nuõ manę̃s sàvo véido neslė̃pki. — **P.**

13 Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kur̃ gyvýbė.
14 Tù Viẽšpaties láuki ir̃ výriškai el̃kis,
turė̃k tvìrtą širdį, Viẽšpačiu rem̃kis! — **P.**

2

Pirmasis skaitinys Išm 3, 1—6. (7—8). 9

Dievas priėmė juos tartum atnašą brangią

Ìš Išmintiẽs knỹgos.

Teisių̃ žmonių̃ síelos — apváizdoje Diẽvo; daugiaũ nebeliẽs jų̃ mirtìnės kankỹnės. Akìms neišmãnėlių jiẽ jaũ numìrę; kàd jiẽ mùs paliko, paikíesiems — neláimė; sù kuõ išsiskýrė, atródo išnỹkę. Tuõ tárpu teisíeji ramýbėje ìlsis.

Nórs žmónės ir̃ mãno, kàd baũsmę jiẽ keñtė, bèt nemirtingùmo viltìs juõs lydė́jo.

Trumpaĩ pakentė̃ję, patir̃s jiẽ daũg gẽro. Màt Diẽvas juõs bañdė ir̃ tiñkamus rãdo.

Jisaĩ juõs ištýrė lýg áuksą lydỹkloj iř prìėmė juõs tařtum ãtnašą brángią. Teismè paskutìniam žibẽs jiẽ kaĩp žvaĩgždės.

Kaĩp kìbirkštys blýkčios, šiaudáms užsidẽgus. Tautų̃ bùs teisė́jais, turẽs vìsą vaĩdžią, õ jų̃ amžinàsis Valdõvas bùs Viẽšpats.

Kàs Viẽšpačiu kliáujas, pažìñs vìsą tiẽsą; jìs ištikimúosius globõs sàvo méile: šventíesiems malónę iř pãgailą teĩkia, visíems išrinktíesiems atlýgina gaũsiai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 114, 5 ir 6; 115, 10—11. 15—16ac (P.: Ps 114, 9)

P. Váikščiosiu àš akìvaizdoj Diẽvo,
pasáuly — tárpe gyvų̃jų.

5 Viẽšpats teisìngas iř malonìngas;
jìs, mū́sų Diẽvas, didžiaĩ gailestìngas.
6 Jìs nuolankiúosius globója.
Silpnas buvaũ — jìs manė̀ išvadãvo. — **P.**

10 Nórs pasiklióviau, bètgi kalbė́jau:
esù baĩsiai prislė́gtas!
11 Àš nusivýlęs galvójau,
kàd visì žmónės melãgiai! — **P.**

15 Viẽšpaties akysè didžiaĩ brángūs
mìrštantys jõ teisíeji.
16 Viẽšpatie, àš tàvo tarnas.
Tù màno páncius sutráukei. — **P.**

3

Pirmasis skaitinys Išm 4, 7—15

Sulaukti senatvės — tai kilniai gyventi

Ìš Išmintiẽs knỹgos.

Teisùsis, tegù iȓ piȓm laĩko numiȓtų, laimingas įeĩna į Diẽvo ramýbę. Jùk ámžių garbingą nè mẽtai sudãro, nè ilgas gyvẽnimas nùlemia brañdą. Žmogaũs išmintis žilą pláuką atstója, suláukti senãtvės — taĩ kilniai gyvénti.

Patiko jis Diẽvui, jõ mýlimas bùvo. Õ kàd nusidėjėlių tárpe gyvẽno, pasišaukė Viẽšpats. Jis pàimtas bùvo, kàd vỹlius nedõras minčių̃ neiškreĩptų, klastingos akéivos jõ nesuklaidintų. Blogýbės viliójimas gẽrį aptémdo, geismaĩ apsvaigina jausmùs nekalčiáusius.

Ankstì jisaĩ mirė, bèt vis dėltõ pilno jaũ bùvo suláukęs gyvẽnimo ámžiaus. Patikusi Viẽšpačiui, teĩsiojo síela greičiaũ ìš piktõs aplinkõs pasitráukė.

Õ žmónės taĩ mãtė, tačiaũ nesuprãto — jiẽ niẽkaip širdim̃ negalė́jo suvókti, kàd Viẽšpats yrà maloningas iȓ gẽras savíesiems rinktiniams, kàd gaũsiai atlýgina sàvo šventíesiems.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3. 4. 5. 6 (P.: 4ab)

P. Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugè bū́si.

1 Manè Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.
2 Jis manè vẽda, kuȓ vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsė́ti pavérsmy;
3 mãnąją síelą gaivina,
vẽda manè teisingais takaĩs sàvo gaȓbei. — **P.**

4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė̀ bū́si.
Tàvo lazdà, vẽzdas galìngas,
drą̃są mán dúoda. — **P.**

5 Tù mán kelì váišes,
õ príešai sugė̃dinti žiū̃ri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė ir̃ méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bū́ste gyvénsiu
per̃ ámžius ilgiáusius. — **P.**

4

Pirmasis skaitinys Iz 25, 6a. 7—9

Viešpats visiems laikams sunaikins mirtį

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Kareivìjų Viẽšpats sureñgs šiamè kalnè visóms tautóms puõtą sù skaniáusiais val̃giais.

Jìs nuim̃s šiamè kalnè tą̃ šỹdą, kurìs deñgia visàs gìmines, tą̃ núometą, kurìs góbia visàs tautàs.

Jìs visíems laikáms sunaikiñs mir̃tį. Viẽšpats Diẽvas nušlúostys ãšaras nuõ kiekvíeno véido. Jìs nuim̃s sàvo tautõs gė̃dą nuõ visõs žẽmės. Šìtaip Viẽšpats kalbė̃jo.

Tą̃ diẽną sakỹs: „Štaĩ mū́sų Diẽvas! Ìš jõ mẽs tikė̃jomės sáu išsigélbėjimo. Taĩ Viẽšpats, kuriuõ pasiklióvėme. Džiū́gaukim, kélkim linksmýbes: jìs mùs išgélbėjo".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3. 4. 5. 6 (P.: 1)

P. Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

1 Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.
2 Jìs manė vẽda, kur̃ vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsė́ti pavérsmy;
3 mãnąją síelą gaivìna,
vẽda manė teisìngais takaĩs sàvo gar̃bei. — **P.**

4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė bū̃si.
Tàvo lazdà, vẽzdas galìngas,
drą̃są mán dúoda. — **P.**

5 Tù mán kelì váišes,
õ príešai sugė̃dinti žiū̃ri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė ir̃ méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bū́ste gyvénsiu
per̃ ámžius ilgiáusius. — **P.**

5

Pirmasis skaitinys Rd 3, 17—26

Kaip gera ramiai sau tikėtis pagalbos iš Viešpaties Dievo

Ìš Raudų̃ knỹgos.

Nėrà màno širdžiai ramýbės, pamir̃šęs esù, kàs ỹr láimė. Tariaũ: „Màno lū̃kesčiai, vìltys, į̃ Viẽšpatį dė̃tos, pražùvo".

Atmiñti vargùs ir̃ neláimes mán réiškia mẽtėles ir̃ tul̃žį. Visàd apiẽ taĩ màno síela galvója ir̃ baĩgia palū̃žti. Į̃ širdį àš sáu įsidė̃siu ir̃ šìtokią vìltį turė̃siu:

Malónė iř gailestingùmas pàs Viẽšpatį dár neišsémtas. Kàs rýtą jìs vẽlei pakỹla; didì tàvo ištikimýbė!

„Manóji dalìs yrà Viẽšpats", sakaũ sáu: „todė̃l àš juõ vìlsiuos".

Jìs gẽras visíems, kuř juõ vìlias, kiekvíenai jõ íeškančiai síelai. Kaĩp gẽra ramiaĩ sáu tikė̃tis pagálbos ìš Viẽšpaties Diẽvo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 24, 6—7bc. 17—18. 20—21 (P.: 3a)

P. Niẽkas šlovẽs neprarañãda,
kàs tavim̃, Viẽšpatie, vìlias.

6 Viẽšpatie, atsimiñk, kàd esì malonìngas,
atmiñk nuõ pradžiõs, kókią méilę mán ródei.
7 Atmiñk manè dė̃lei sàvo gerùmo,
nepamiřški sàvo malónės! — **P.**

17 Pagúosk màno širdį suspáustą,
vadúoki manè iš kankỹnių.
18 Tìk pažiū̃rė̃ki, koksaĩ màno skuřdas, kóks vaȓgas,
iř dovanók mán kaltýbes. — **P.**

20 Tù manè sáugok iř gélbėk,
mán nebùs gė̃dos tavim̃ pasiklióvus.
21 Tù manè sáugok nekal̃tą iř teĩsų:
àš tavim̃, Viẽšpatie, kliáujuos. — **P.**

6

Pirmasis skaitinys Dan 12, 1—3

Miegantys dulkių šalyje nubus

Ìš prãnašo Daniẽliaus knỹgos.

Àš, Daniẽlius, gedė́jau iř išgirdaũ tókius Viẽšpaties žodžiùs:

„Pakils tuõ laikù didỹsis angelų̃ kunigáikštis Mýkolas — jìs stõs ùž tavõsios tautõs sū́nus. Tuomèt ateĩs nẽgandos laĩkas, kókio dár nebùvo nuõ tautų̃ atsiradìmo ikì tõl.

Bèt tavóji tautà bùs išgélbėta — kiekvíenas, kuris įrašýtas knỹgoje.

Daũg kàs iš miẽgančių dùlkių šalyjè nubùs: vienì — amžinájam gyvẽnimui, kitì — nešlóvei, ámžinai gė̃dai.

Protìngieji spindė̃s kaĩp dangaũs skaidrỹnė, iñ daũgelį išmókiusieji teisýbės — tar̃si žvaĩgždės visadà, per̃ ámžius".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė **Ps 41, 2—3. 5; 42, 3. 4 (P.: 41, 3a)**

P. Màno síela ištróškusi gývojo Diẽvo.

2 Kaĩp ištróškusi élnė úodžia upẽlio,
taĩp màno širdìs tavę̃s il̃gisi, Diẽve.
3 Màno síela ištróškusi Diẽvo — gývojo Diẽvo:
vái, kadà nukeliáusiu ir̃ Diẽvo véidą išvýsiu? — **P.**

5 Àš vìs taĩ menù, ir̃ širdìs màno al̃psta,
kaĩp mán sù miniȧ tèkdavo eĩti,
žygiúoti į̃ Diẽvo buveĩnę,
džiaũgsmo ir̃ liáupsių balsáms apliñkui beaĩdint
būrỹ iškilmìngam. — **P.**

3 Atsių̃ski mán sàvo šviẽsą ir̃ tiẽsą,
tegù mán jõs vadováuja
ir̃ manė vẽda į̃ tàvo šveñtąjį kálną,
į̃ tàvo padañgtę. — **P.**

4 Tenaĩ priẽ Diẽvo aũkuro žeñgsiu,
pàs sàvo linksmýbės džiùgesio Diẽvą.
Teñ tavè šlóvinsiu kañkliais, õ Diẽve,
õ màno Diẽve! — **P.**

7

Pirmasis skaitinys 2 Mak 12, 43—46

Jis pasielgė labai gerai ir kilniai, kadangi galvojo apie prisikėlimą

Ìš antrõsios Makabíejų knỹgos.

Izraèlio vãdas Jùdas sùrengė riñkliavą. Priẽ jõs visì prisidė̃jo, iȓ bùvo sùrinkta apiẽ dù tū́kstančius sidãbro drãchmų. Tuõs pìnigus pàsiuntė Jerùzalėn, kàd teñ atnašáutų aũką ùž žùvusiųjų núodėmes. Jìs pasìelgė labaĩ geraĩ iȓ kilniai, kadángi galvójo apiẽ prisikėlìmą. Jéigu nebū̃tų tikė̃jęs, kàd krìtusieji kelsis, taĩ bū́tų bùvę nereikalìnga iȓ tùščia melstis ùž mìrusius. Bè tõ, jìs turė̃jo mintyjè puĩkų atlýginimą, pàrengtą tíems, kuriẽ mìršta maldìngai.

Šventà iȓ dievóta mintìs! Todė̃l jìs iȓ liẽpė melstis ùž mìrusius, kàd jiẽ bū́tų išvadúoti iš núodėmių.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 102, 8 ir 10. 13—14. 15—16. 17—18 (P.: Ps 36, 39a)

P. Viẽšpats išgélbi teisiúosius.

8 Viẽšpats — švelnùs, malonìngas,
nèskuba rū̃staut, yrà pìlnas gerùmo.
10 Nè pagal mū́sų kaltýbes mùms móka,
nebaũdžia mū́sų, kíek vertì ẽsam. — **P.**

13 Kaĩp tė̃vas gaĩlisi vaĩko,
taĩp gaĩlisi Viẽšpats ištikimų̃jų.
14 Jìs gì suprañta, iš kõ mẽs padarýti:
žìno, kàd ẽsam ìš dùlkių. . . — **P.**

15 Žmogaũs diẽnos panãšios į̃ žõlę:
kaĩp laũko žíedas pražýsta,

16 bèt štaĩ pū̃steli vė̃jas, ir̃ tuõj jìs nunỹksta,
ir̃ jõ tõj viẽtoj nebematýsi. —

P. Viẽšpats išgélbi teisiúosius.

17 Viẽšpats amžinaĩ gailestìngas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo.
Aĩnių aĩniams jìs gẽras —
18 tíems, kur̃ jõ sándoros laĩkos,
įsakus jõ atsìmena, výkdo. — **P.**

P I R M I E J I S K A I T I N I A I V E L Y K Ų L A I K U

8

Pirmasis skaitinys Apd 10, 34—36. (37—41). 42—43

Jėzus yra Dievo paskirtasis gyvųjų ir mirusiųjų Teisėjas

Ìš A p ã š t a l ų d a r b ũ.

Atvė̃ręs lū́pas, Pẽtras pasãkė: „Ìš tiesų̃, àš dabar̃ suprantù, jóg Diẽvas nėrà žmonė̃ms šãliškas. Jám brangùs bèt kuriõs tautõs žmogùs, kurìs jõ bìjo ir̃ teisìngai gyvẽna. Jìs pàsiuntė sàvo žõdį Izraèlio vaikáms ir̃ per̃ Mesìją Jė̃zų paskélbė taĩką. Šìtas yrà visų̃ Viẽšpats.

Jū̃s žìnote, kàs yrà įvỹkę visojè Judė̃joje, pràdedant nuõ Galilė̃jos põ Jõno skélbtojo krikšto. Kal̃bama apiẽ Jė̃zų ìš Nazarèto, kaĩp Diẽvas jį̃ pàtepė Šventą́ja Dvasià ir̃ galýbe, kaĩp jìs váikščiojo, darýdamas gẽra ir̃ gýdydamas visùs vélnio pavergtúosius, nès Diẽvas bùvo sù juõ.

Mẽs ẽsame liùdytojai vìsko, ką̃ jìs yrà padãręs žýdų šalyjè ir̃ Jerùzalėje. Jį̃ nužùdė, pakabìndami añt mẽdžio.

Tačiaũ trẽčią diẽną Diẽvas jį̃ prikė̃lė ir̃ léido jám pasiródyti, bejè, nè vìsai taũtai, õ Diẽvo ìš añksto paskirtíems liùdytojams, bū̃tent mùms, kuriẽ sù juõ válgėme ir̃ gė̃rėme, jám prisikė̃lus ìš numìrusių.

Jìs mùms įsãkė skélbti taũtai ir̃ liùdyti, kàd jìs yrà Diẽvo paskirtàsis gyvų̃jų ir̃ mìrusiųjų teisė̃jas. Apiẽ jį̃ visì pranašaĩ liùdija, kàd visì, kuriẽ jį̃ tìki, gaũs jõ vardù núodėmių atleidìmą".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 62, 2. 3—4. 5—6. 8—9 (P.: 2b)

P. Il̃gis tavę̃s màno síela,
Viẽšpatie, màno Diẽve!
A r b a: Aleliùja.

2 Õ Diẽve,— tik tù màno Diẽvas,
nuoširdžiaĩ tavę̃s íeškau.
Il̃gis tavę̃s màno síela,
trókšta tavę̃s ir̃ màno kū́nas,
kaĩp ištróškus dykỹnė, bè vándenio žẽmė. — **P.**

3 Šventỹkloj apiẽ tavè àš svajóju:
malonù mán matýti tàvo gãlią, tàvo didýbę.
4 Ù̃ž gývastį tàvo malónė brangèsnė, —
šlóvins tavè màno lū́pos. — **P.**

5 Gìrsiu tavè, kõl gyvénsiu,
sàvo rankàs į̃ tavè tiẽsiu.
6 Pértekusi džiùgesio bùs màno síela,
màno lū́pos žavė̃sis, teĩkdamos šlóvę. — **P.**

8 Tù màno rėmė̃jas,
àš krýkštauju sparnų̃ tàvo pavė̃sy.
9 Glaũdžias priẽ tavę̃s màno síela,
tàvo dešinė̃ manè laĩko. — **P.**

9

Pirmasis skaitinys Apr 14, 13

Palaiminti mirusieji, kurie miršta Viešpatyje

Ìš Apreiškìmo
šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, išgirdaũ ìš dangaũs bal̃są, kurìs liẽpė: „Rašýk: 'Nuõ šiõl bùs paláiminti mìrusieji, kuriẽ mìršta Viẽšpatyje. Taĩp,— sãko Dvasià,— jiẽ tùri atilsė́ti nuõ sàvo vargų̃, nès jų̃ darbaĩ juõs lỹdi'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 129, 1—2. 3—4. 5—6a. 6b—7. 8 (P.: plg. 5)

P. Viẽšpatyje màno vìltys,
jõ žodžiù pasìtiki màno síela.
Arba: Aleliùja.

1 Ìš var̃go bedùgnės šaukiúos tavę̃s, Diẽve:
2 Diẽve, išgir̃sk màno bal̃są!
Tegù tàvo aũsys klaũsos įdė̃miai
màno maldáujančio šaũksmo. — **P.**

3 Jéi vìs nedorýbes minė́si,
kàs begalė̃s išsitéisint?!
4 Bètgi tù atléisi kaltýbes,
ir̃ vė̃l táu tarnáusim. — **P.**

5 Diẽve, tavỹ màno vìltys,
tàvo žodžiù pasìtiki màno síela.
6 Manóji síela Viẽšpaties láukia. — **P.**

Labiaũ, kaĩp aušrõs — panaktìniai,
7 tegù láukia Viẽšpaties Izraèlis.

Jùk Diẽvas yrà gailestingas:
jìs visuomèt išvadúoja. — **P.**

8 Jìs tikraĩ sàvo taũtą išgélbės
iš visų̃ nedorýbių. — **P.**

10

Pirmasis skaitinys Apr 20, 11—21, 1

Mirusieji teisiami pagal jų darbus

Ìš Apreiškìmo
šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, pamačiaũ dìdelį báltą sóstą iȓ jamè Sėdintįjį, nuõ kuriõ véido pabė̃go žẽmė iȓ dangùs, iȓ nebelìko jíems viẽtos.

Iȓ pamačiaũ numìrusius, dìdelius iȓ mažùs, stóvinčius príešais sóstą. Iȓ bùvo àtskleistos knỹgos, bùvo atverstà dár vienà, bū́tent gyvẽnimo knygà. Mìrusieji bùvo teisiamì iš ùžrašų knỹgose, pagaĩ jų̃ dárbus.

Jū́ra atìdavė sàvo numìrėlius, õ mirtìs iȓ mìrusiųjų pasáulis atìdavė savúosius. Iȓ kiekvíenas bùvo teĩsiamas, žiū̃rint jõ darbų̃.

Patì mirtìs iȓ mìrusiųjų pasáulis bùvo įmestì į̃ ugniẽs ẽžerą. Taĩ yrà antróji mirtìs — ugniẽs ẽžeras. Kàs tìk nebùvo rãstas įrašýtas gyvẽnimo knỹgoje, tàs bùvo į̃mestas į̃ ugniẽs ẽžerą.

Àš regė́jau naũją dañgų iȓ naũją žẽmę, nès pirmàsis dangùs iȓ pirmóji žẽmė išnỹko iȓ jū́ros taĩp pàt nebelìko.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 142, 1—2. 5ab—6. 7ab ir 8 ab. 10 (P.: 1a)

P. Viẽšpatie, išgir̃sk màno mal̃dą.
Arba: Aleliùja.

1 Viẽšpatie, išgir̃sk màno mal̃dą;
išgir̃sk màno raũdą, ištikimàsis.
Tù teisìngas — mán atsiliẽpki!
2 Netráuki teismañ sàvo tar̃no,
nès niẽkas negãli táu išsitéisint. — **P.**

5 Apiẽ praeitą́sias dienàs vìs svajóju,
menù tàvo dárbus.
6 Tiesiù rankàs į̃ tavè, Diẽve,
màno síela trókšta tavę̃s, tar̃tum sukẽpusi žẽmė. — **P.**

7 Skubiaĩ atsiliẽpki —
mán kvãpo trū́ksta krūtìnėj.
8 Sù aũštančiu rýtu atsių̃sk mán malónę,
tavỹ màno vìltys sudė̃tos. — **P.**

10 Pamókyk manè tàvo vãlią įvýkdyt,
jùk tù màno Diẽvas.
Geróji tàvo dvasià tegù manè lýguma vẽda. — **P.**

11

Pirmasis skaitinys Apr 21, 1—5a. 6b—7

Nebebus mirties

Ìš Apreiškìmo
šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, regė́jau naũją dañgų ir̃ naũją žẽmę, nès pirmàsis dangùs ir̃ pirmóji žẽmė išnýko ir̃ jū́ros taĩp pàt nebeliko. Ir̃ išvýdau šveñtąjį miẽstą — naũjąją Jerùzalę,

nužeñgiančią iš dangaũs nuõ Diẽvo, kurì bùvo išsipuõšusi kaĩp núotaka sàvo sužadėtiniui.

Ìr išgirdaũ galingą balsą, skambantį nuõ sósto: „Štaĩ Diẽvo padañgtė tarp žmonių̃. Jìs apsigyveñs pàs juõs, iñ jiẽ bùs jõ tautà, õ pàts Diẽvas bùs sù jaĩs. Jìs nušlúostys kiekvíeną ãšarą nuõ jų̃ akių̃; iñ nebebùs mirtiẽs, nebebùs liū̃desio, neĩ áimanos, neĩ síelvarto, nès kàs bùvo ankščiaũ, tàs praẽjo".

Õ Sėdintỹsis sóste tãrė: „Štaĩ àš vìsa daraũ naũja! Àš esù Álfa ir̃ Omegà, Pradžià ir̃ Pabaigà. Trókštančiam àš dúosiu dovanaĩ gérti iš gývojo vandeñs šaltìnio".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė Ps 121, 1—2. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: plg. 1)

P. Į Viẽšpaties bū́stą džiaugsmìngai keliáujam.
A r b a: Aleliùja.

1 Džiaugiúosi, išgir̃dęs, kàs mán pasakýta:
„Į Viẽšpaties bū́stą keliáujam!"
2 Štaĩ mū́sų kója jaũ stóvi
tàvo, Jerùzale, var̃tuos. — **P.**

4 Čionaĩ plaũkia žmónės, Viẽšpaties žmónės.
Jùk príedermė Izraèliui Viẽšpatį šlóvint.
5 Teisė́jams krãsės čià stóvi,
čià — sóstai Dóvydo aĩniams. — **P.**

6 Jerùzalei mel̃skit ramýbės,
kàd bū́tų saũgūs visì, kàs ją̃ mýli.
7 Tebū́na taikà visám miẽstui,
jõ rū́mams — ramýbė. — **P.**

8 Sakaũ: tegù klẽsti ramýbė!
Jùk čià màno bróliai, bičiùliai,
9 čià mū́sų Viẽšpaties Diẽvo buveĩnė.
Meldžiù táu geróvės! — **P.**

ANTRIEJI SKAITINIAI

12

Antrasis skaitinys Rom 5, 5—11

Nuteisinti jo krauju, mes būsime jo išgelbėti nuo rūsčios bausmės

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Viltìs neapgáuna, nès Diẽvo méilė yrà išlietà mū́sų širdysè Šventõsios Dvãsios, kurì mùms duotà. Mùms dár tebẽsant silpníems, Krìstus sàvo metù nùmirė ùž bedieviùs. Vargù ar̃ kàs sutiktų mir̃ti ùž teĩsųjį; nebeñt kàs rýžtųsi numir̃ti ùž gẽradarį.

Õ Diẽvas mùms paródė sàvo méilę tuõ, kàd Krìstus nùmirė ùž mùs, kaĩ mẽs tebebùvome nusidė́jėliai.

Tàd dár tikriaũ dabar̃, kaĩ ẽsame nutéisinti jõ kraujù, mẽs bū́sime jõ išgélbėti nuõ rūsčiõs bausmẽs.

Jéigu, kaĩ dár bùvome príešai, mùs sutáikino sù Dievù jõ Sūnaũs mirtìs, taĩ juõ labiaũ mùs išgélbės jõ gyvýbė, kaĩ jaũ ẽsame sutáikinti. Neganà tõ,— mẽs dár gãlime didžiúotis Dievù per̃ mū́sų Viẽšpatį Jė́zų Krìstų, kurìs mùs sutáikino.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė

Ps 102, 8 ir 10. 13—14. 15—16. 17—18 (P.: Ps 36, 39a)

P. Viẽšpats išgélbi teisiúosius.

8 Viẽšpats — švelnùs, malonìngas,
nèskuba rū́staut, yrà pìlnas gerùmo.
10 Nè pagal̃ mū́sų kaltýbes mùms móka,
nebaũdžia mū́sų, kíek vertì ẽsam. — **P.**

13 Kaĩp tė̃vas gaĩlisi vaĩko,
taĩp gaĩlisi Viẽšpats ištikimų̃jų.
14 Jìs gì suprañta, iš kõ mẽs padarýti:
žìno, kàd ẽsam ìš dùlkių. . . — **P.**

15 Žmogaũs diẽnos panãšios į̃ žõlę:
kaĩp laũko žíedas pražýsta,
16 bèt štaĩ pū́steli vė̃jas, ir̃ tuõj jìs nunỹksta,
ir̃ jõ tõj viẽtoj nebematýsi. — **P.**

17 Viẽšpats amžinaĩ gailestìngas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo.
Aĩnių aĩniams jìs gẽras —
18 tíems, kur̃ jõ sándoros laĩkos,
į́sakus jõ atsìmena, výkdo. — **P.**

13

Antrasis skaitinys Rom 5, 17—21

Kur buvo pilna nuodėmės, ten dar apstesnė tapo malonė

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Jéi dė̃l víeno žmogaũs nusikaltìmo mirtìs į̇siviešpatãvo per̃ tą̃ víeną, taĩ nepalýginti labiaũ tiẽ, kuriẽ sù per̃teklium gáuna malónės beĩ teisùmo dóvaną, viešpataũs gyvẽnime per̃ víeną Jė̃zų Krìstų.

Taĩgi, kaĩp víeno žmogaũs nusikaltìmas visíems žmonė̃ms užtráukė pasmerkìmą, taĩp víeno teisùs dárbas visíems laimė̃jo nutéisinimą, kàd gyvéntų.

Kaĩp víeno žmogaũs neklusnumù daũgelis tãpo nusidė̃jėliais, taĩp ir̃ víeno klusnumù daũgelis tàps teĩsūs. Įstãtymas įsìterpė, kàd nusikaltìmas tàptų pìlnas.

Bèt kur̃ bùvo pìlna núodėmės, teñ dár apstèsnė tãpo malónė, kàd kaĩp núodėmė viešpatãvo mirtimì, taĩp malónė viešpatáutų teisumù amžinájam gyvẽnimui per̃ mū́sų Viẽšpatį Jė́zų Krìstų.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė Ps 24, 6—7bc. 17—18. 20—21 (P.: 3a)

P. Niẽkas šlovė̃s nepraranda,
kàs tavim̃, Viẽšpatie, vìlias.

6 Viẽšpatie, atsimiñk, kàd esì malonìngas,
atmiñk nuõ pradžiõs, kókią méilę mán ródei.
7 Atmiñk manė dė̃lei sàvo gerùmo,
nepamir̃ški sàvo malónės! — **P.**

17 Pagúosk màno šìrdį suspáustą,
vadúoki manè ìš kankỹnių.
18 Tìk pažiū̃rėki, koksaĩ màno skur̃das, kóks var̃gas,
ir̃ dovanók mán kaltýbes. — **P.**

20 Tù manė sáugok ir̃ gélbėk,
mán nebùs gė̃dos tavim̃ pasiklióvus.
21 Tù manė sáugok nekal̃tą ir̃ teĩsų:
àš tavim̃, Viẽšpatie, kliáujuos. — **P.**

14

Antrasis skaitinys Rom 6, 3—4. (5—7). 8—9

Pradėkime gyventi atnaujintą gyvenimą

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Ar̃gi nežìnote, jóg mẽs visì, pakrìkštytieji Krìstuje Jẽzuje, ẽsame pakrìkštyti jõ mirtyjè? Taĩgi krikštù mẽs ẽsame kartù sù juõ paláidoti mirtyjè, kàd kaĩp Jẽzus bùvo prikéltas ìš numìrusių Tẽvo šlovìnga galià, taĩp ir̃ mẽs pradė̃tume gyvénti atnaũjintą gyvẽnimą.

Jéi ẽsame suáugę sù jõ mirtiẽs pavéikslu, bū́sime suáugę ir̃ sù prisikėlìmo. Mẽs žìnome, kàd mū́sų senàsis „àš" yrà nukryžiúotas kartù sù juõ, kàd bū́tų sunaikìntas núodėmės kū́nas ir̃ kàd mẽs toliaũ nebevergáutume núodėmei. Jùk kàs mìręs, tàs išvadúotas ìš núodėmės.

Jéigu mẽs ẽsame mìrę sù Krìstumi, tìkime ir̃ gyvénsią sù juõ. Mẽs žìnome, kàd, prisikė̃lęs ìš numìrusių, Krìstus daugiaũ nebemìršta; mirtìs jám nebetùri gãlios.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė Ps 41, 2—3. 5; 42, 3. 4 (P.: 3a)

P. Màno síela ištróškusi gývojo Diẽvo.

2 Kaĩp ištróškusi élnė úodžia upẽlio,
taĩp màno širdìs tavę̃s il̃gisi, Diẽve.

3 Màno síela ištróškusi Diẽvo — gývojo Diẽvo:
vái, kadà nukeliáusiu iř Diẽvo véidą išvýsiu? —

P. Màno síela ištróškusi gývojo Diẽvo.

5 Àš vìs taĩ menù, iř širdìs màno aĩpsta,
kaĩp mán sù minià tèkdavo eĩti,
žygiúoti į̃ Diẽvo buveĩnę,
džiaũgsmo iř liáupsių balsáms apliñkui beaĩdint
būrỹ iškilmìngam. — **P.**

3 Atsių̃ski mán sàvo šviẽsą iř tiẽsą,
tegù mán jõs vadováuja
iř manè vẽda į̃ tàvo šveñtąjį kálną,
į̃ tàvo padañgtę. — **P.**

4 Tenaĩ priẽ Diẽvo aũkuro žeñgsiu,
pàs sàvo linksmýbės džiùgesio Diẽvą.
Teñ tavè šlóvinsiu kañkliais, õ Diẽve,
õ màno Diẽve! — **P.**

15

Antrasis skaitinys Rom 8, 14—23

Mes laukiame mūsų kūno atpirkimo

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Visì, kuriẽ vadováujasi Diẽvo Dvasià, yrà Diẽvo vaikaĩ. Jū̃s gì ẽsate gãvę nè vergỹstės dvãsią, kàd iř vė̃l turė̃tumėte bijóti, bèt gãvote įsūnỹstės Dvãsią, kuriojè šaũkiame: „Ãba, Tė̃ve!" Iř patì Dvasià liùdija mū́sų dvãsiai, kàd ẽsame Diẽvo vaikaĩ.

Õ jéi ẽsame vaikaĩ, taĩ iř įpėdiniai. Mẽs Diẽvo įpėdiniai iř Krìstaus bendraįpėdiniai, jeĩgu sù juõ keñčiame, kàd sù juõ bū́tume pagerbtì.

Àš manaũ, jóg šiõ laĩko kentė́jimai nereikšmìngi, lýginant juõs sù būsimą́ja garbè, kurì mumysè bùs apreikštà. Kūrinijà sù il̃gesiu láukia, kadà bùs apreikštì Diẽvo vaikaĩ.

Màt kūrinijà bùvo pajungtà tuščióms pastangóms,— nè sàvo nóru, bèt pavergė̃jo valià,— sù viltimì, kàd ir̃ patì kūrinijà bùs išvadúota iš pragaištiẽs vergóvės ir̃ įgìs Diẽvo vaikų̃ garbė̃s láisvę.

Jùk mẽs žìnome, kàd visà kūrinijà ikì šiõl tebedū́sauja ir̃ tebesikankìna. Ir̃ nè tik jì, bèt ir̃ mẽs pãtys, kuriẽ tùrime dvãsios prãdmenis,— ir̃ mẽs dejúojame, laukdamì įsū́nijimo ir̃ mū́sų kū́no atpirkìmo.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė Ps 142, 1—2. 5—6. 7ab ir 8ab. 10 (P.: 1a)

P. Viẽšpatie, išgir̃sk màno mal̃dą.

1 Viẽšpatie, išgir̃sk màno mal̃dą;
išgir̃sk màno raũdą, ištikimàsis.
Tù teisìngas — mán atsiliẽpki!
2 Netráuki teismañ sàvo tar̃no,
nès niẽkas negãli táu išsitéisint. — **P.**

5 Apiẽ praeitą́sias dienàs vìs svajóju, menù tàvo dárbus.
6 Tiesiù rankàs į̃ tavè, Diẽve,
màno síela trókšta tavę̃s, tar̃tum sukẽpusi žẽmė. — **P.**

7 Skubiaĩ atsiliẽpki —
mán kvãpo trū̃ksta krūtìnėj.
8 Sù aũštančiu rýtu atsių̃sk mán malónę,
tavỹ màno vìltys sudė̃tos. — **P.**

10 Pamókyk manè tàvo vãlią įvýkdyt,
jùk tù màno Diẽvas.
Gerója tàvo dvasià tegù manè lýguma vẽda. — **P.**

16

Antrasis skaitinys Rom 8, 31b—35. 37—39

Kas gi mus atskirs nuo Kristaus meilės?!

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Jéi Diẽvas ùž mùs, taĩ kàs gì priẽš mùs?! Jéigu jìs nepagailėjo nẽ sàvo Sūnaũs, bèt atìdavė jį̃ ùž mùs visùs,— kaĩpgi jìs iñ vìsko nedovanótų kartù sù juõ?!

Kàs bekáltins Diẽvo išrinktúosius? Jùk Diẽvas ištéisina! Taĩ kàs pasmeñks? Añ Krìstus Jẽzus, kurìs nùmirė, bèt bùvo prikéltas, kurìs sė̃di Diẽvo dešinėjè iñ nèt ùžtaria mùs?

Kàs gì mùs atskiñs nuõ Krìstaus méilės? Añ vañgas? añ príespauda? añ pérsekiojimas? añ bãdas? añ nuogùmas? añ pavõjus? añ kalavìjas?

Mẽs vìsa lengvaĩ nùgalime dė̃lei tõ, kurìs mùs pamìlo. Iñ àš esù tìkras, kàd neĩ mirtìs neĩ gyvẽnimas, neĩ angelaĩ neĩ viešpatỹstės, neĩ dabartìs neĩ ateitìs, neĩ galýbės neĩ áukštumos neĩ gelmės, neĩ jokiẽ kitì kūriniaĩ negalė̃s mū́sų atskìrti nuõ Diẽvo méilės, kurì yrà mū́sų Viẽšpatyje Jẽzuje Krìstuje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė

Ps 102, 8 ir 10. 13—14. 15—16. 17—18 (P.: Ps 36, 39a)

P. Viẽšpats išgélbi teisiúosius.

8 Viẽšpats — švelnùs, malonìngas,
nèskuba rū́staut, yrà pìlnas gerùmo.
10 Nè pagal mū́sų kaltýbes mùms móka,
nebaũdžia mū́sų, kíek vertì ẽsam. — **P.**

13 Kaĩp tėvas gaĩlisi vaĩko,
taĩp gaĩlisi Viẽšpats ištikimų̃jų.
14 Jìs gì suprañta, ìš kõ mẽs padarýti:
žìno, kàd ẽsam ìš dùlkių. . . — **P.**

15 Žmogaũs diẽnos panãšios į̃ žõlę:
kaĩp laũko žíedas pražýsta,
16 bèt štaĩ pū̃steli vė̃jas, ir̃ tuõj jìs nunỹksta,
ir̃ jõ tõj viẽtoj nebematýsi. — **P.**

17 Viẽšpats amžinaĩ gailestìngas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo.
Aĩnių aĩniams jìs gẽras —
18 tíems, kur̃ jõ sándoros laĩkos,
į́sakus jõ atsìmena, výkdo. — **P.**

17

Antrasis skaitinys Rom 14, 7—9. 10b—12

Ar gyvename, ar mirštame,— mes esame Viešpaties

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Nė̃ víenas ìš mū́sų negyvẽna sáu, nė̃ víenas sáu nemìršta. Ar̃ gyvẽname, Viẽšpačiui gyvẽname, ar̃ mìrštame, Viẽšpačiui mìrštame. Taĩgi, ar̃ gyvẽname, ar̃ mìrštame,— mẽs ẽsame Viẽšpaties. Jùk Krìstus nùmirė ir̃ atgìjo, kàd viešpatáutų ir̃ mìrusiesiems, ir̃ gyvíesiems.

Mẽs visì turė́sime stóti priẽš Diẽvo teĩsmą. Parašýta: „Kaĩp àš gývas, sãko Viẽšpats, priẽš manè suklùps kiekvíenas kẽlis, ir̃ visų̃ lū́pos šlóvins Diẽvą".

Taĩgi kiekvíenas ìš mū́sų duõs Diẽvui apýskaitą ùž savè.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė Ps 26, 1. 4. 7 ir 8b ir 9a. 13—14 (P.: 13)

P. Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kuȓ gyvýbė.

1 Viẽšpats — màno šviesà, Gélbėtojas màno:
kõ mán bijótis?
Viẽšpats gìna màno gyvýbę:
kõ mán drebė́ti? — **P.**

4 Labiáusiai ìš Viẽšpaties trókštu, tõ víeno prašaũ, —
kàd Viẽšpaties bū́ste gyvénčiau
visàs sàvo bū̃vio dienàs,
kàd patir̃čiau Viẽšpaties palankùmą,
kàd jõjo šventóvę lankýčiau. — **P.**

7 Tù, Diẽve, išgir̃sk màno bal̃so šaukìmą,
bū́k mán malonìngas, manè išklausýki.
8 Tàvo, Viẽšpatie, véido àš íeškau.
9 Nuõ manę̃s sàvo véido neslė̃pki. — **P.**

13 Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kuȓ gyvýbė.
14 Tù Viẽšpaties láuki ir̃ výriškai el̃kis,
turė́k tvìrtą šìrdį, Viẽšpačiu rem̃kis! — **P.**

18

Antrasis skaitinys 1 Kor 15, 20—23. (24a. 25—28)

Kristuje visi bus atgaivinti

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Krìstus tikraĩ yrà prikéltas ìš numìrusių, kaĩp pìrmgimis užmìgusiųjų tárpe. Kaĩp per̃ žmõgų atsirãdo mirtìs, taĩp per̃ žmõgų ir̃ mìrusiųjų prisikėlìmas.

Kaĩp Adomė visì mìršta, taĩp Krìstuje visì bùs atgaivìnti, tačiaũ kiekvíenas pagal sàvo eilę. Pirmàsis bùs Krìstus, tadà priklaũsantys Krìstui jõ atėjìmo metù.

Paskuĩ bùs gãlas, kaĩ jìs pérduos karalỹstę Diẽvui Tė̃vui.

Jìs gì tùri karaliáuti ir̃ paguldýti põ sàvo kójomis visùs príešus. Kaĩp paskutìnis príešas bùs sunaikìnta mirtìs Nès „jìs vìsa pajùngė ir̃ paklójo jám põ kójų".

Kaĩ sãkoma, jóg vìsa pajùngta, taĩ saváime suprañtama, kàd išskýrus tą̃, kurìs jám vìsa pajùngė. Kaĩ jám bùs vìsa pajùngta, tuomèt ir̃ pàts Sūnùs nusileñks tám, kurìs bùvo vìską jám pajùngęs, kàd Diẽvas bū́tų vìskas visamè kamè.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė Ps 62, 2. 3—4. 5—6. 8—9 (P.: 2b)

P. Ilgis tavę̃s màno síela, Viẽšpatie, màno Diẽve!

2 Õ Diẽve,— tìk tù màno Diẽvas,
nuoširdžiaĩ tavę̃s íeškau.
Ilgis tavę̃s màno síela,
trókšta tavę̃s ir̃ màno kū́nas,
kaĩp ištróškus dykỹnė, bè vándenio žẽmė. — **P.**

3 Šventỹkloj apiẽ tavė àš svajóju:
malonù mán matýti tàvo gãlią, tàvo didýbę.
4 Ùž gývastį tàvo malónė brangèsnė, —
šlóvins tavė màno lū́pos. — **P.**

5 Gìrsiu tavė, kõl gyvénsiu,
sàvo rankàs į tavė tiẽsiu.
6 Pértekusi džiùgesio bùs màno síela,
màno lū́pos žavẽsis, teĩkdamos šlóvę. — **P.**

8 Tù màno rėmė́jas,
àš krýkštauju sparnų̃ tàvo pavė̃sy.
9 Glaũdžias priẽ tavę̃s màno síela,
tàvo dešinė̃ manė̀ laĩko. —

P. Ìlgis tavę̃s màno síela, Viẽšpatie, màno Diẽve!

19

Antrasis skaitinys 1 Kor 15, 51—57

Pergalė sunaikino mirtį

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Štaĩ àš jùms atskleidžiù pãslaptį: nórs mẽs nė̀ visì užmìgsime, bèt visì bū́sime pakeistì, — staigà, víena akìmirka, gaũdžiant paskutiniájam trimìtui.

Trimìtas nuaidė̃s, ir̃ mìrusieji bùs prikeltì jaũ negeñdantys, ir̃ mẽs bū́sime pakeistì. Jùk reĩkia, kàd šìs geñdantis kū́nas apsivil̃ktų negendamýbe, šìs marùs kū́nas apsivil̃ktų nemarýbe.

Kadà šìs geñdantis kū́nas apsivil̃ks negendamýbe ir̃ šìs marùs kū́nas apsivil̃ks nemarýbe, tuomèt išsipìldys užrašýtas žõdis: „Pérgalė sunaikìno mir̃tį! Kur̃gi, mirtiẽ, tavóji pérgalė? Kur̃gi, mirtiẽ, tavàsis geluonìs?!“

Mirtiẽs geluonìs yrà núodėmė, õ núodėmės jėgà — įstãtymas. Bèt ãčiū Diẽvui, kurìs dúoda mùms pérgalę pèr mū́sų Viẽšpatį Jė̃zų Krìstų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė Ps 24, 6—7bc. 17 -18. 20—21 (P.: 3a)

P. Niẽkas šlovẽs nepraranda,
kàs tavim̃, Viẽšpatie, vìlias.

6 Viẽšpatie, atmiñk, kàd esì malonìngas,
atmiñk nuõ pradžiõs, kókią méilę mán ródei.
7 Atmiñk manè dė̃lei sàvo gerùmo,
nepamir̃ški sàvo malónės! — **P.**

17 Pagúosk màno širdį suspáustą,
vadúoki manè iš kankỹnių.
18 Tìk pažiūrė̃ki, koksaĩ màno skur̃das, kóks var̃gas,
ir̃ dovanók mán kaltýbes. — **P.**

20 Tù manè sáugok ir̃ gélbėk,
mán nebùs gė̃dos tavim̃ pasiklióvus.
21 Tù manè sáugok nekal̃tą ir̃ teĩsų:
àš tavim̃, Viẽšpatie, kliáujuos. — **P.**

20

Antrasis skaitinys 2 Kor 4, 14—5, 1

Regimieji dalykai laikini, o neregimieji amžini

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!
Mẽs žìnome, kàd tasaĩ, kurìs prikė̃lė Viẽšpatį Jė̃zų, taĩp pàt ir̃ mùs prikel̃s sù Jė̃zumi ir̃ pastatỹs kartù sù jumìs. Õ vìsa taĩ — dė̃l jū́sų, kàd malónė apim̃tų daũgelį ir̃ pagaũsintų dėkójimą Diẽvo gar̃bei.
Todė̃l mẽs nenuléidžiame rañkų. Príešingai: jéi mū́sų išorìnis žmogùs vìs nỹksta, taĩ vidìnis dienà iš dienõs

atsinaũjina. Õ leñgvas dabartìnis mū́sų vaĩgas ruõšia mùms neapsãkomą, vìsa pranókstančią ámžinąją gar̃bę. Mẽs gì nežiū̃rime tõ, kàs rẽgima, bèt kàs nèregima, nès regimíeji dalýkai laikinì, õ neregimíeji amžinì.

Mẽs žìnome, kàd, mū́sų žẽmiškosios padañgtės bū́stui suìrus, mū́sų láukia Diẽvo bū́stinė, nè rañkomis statýti amžiníeji namaĩ dangujè.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė

Ps 102, 8 ir 10. 13—14. 15—16. 17—18 (P.: Ps 36, 39a)

P. Viẽšpats išgélbi teisiúosius.

8 Viẽšpats — švelnùs, malonìngas,
nèskuba rū́staut, yrà pìlnas gerùmo.
10 Nè pagal̃ mū́sų kaltýbes mùms móka,
nebaũdžia mū́sų, kíek vertì ẽsam. — **P.**

13 Kaĩp tẽvas gaĩlisi vaĩko,
taĩp gaĩlisi Viẽšpats ištikimų̃jų.
14 Jìs gì suprañta, iš kõ mẽs padarýti:
žìno, kàd ẽsam ìš dùlkių. . . — **P.**

15 Žmogaũs diẽnos panãšios į̃ žõlę:
kaĩp laũko žíedas pražýsta,
16 bèt štaĩ pū́steli vẽjas, ir̃ tuõj jìs nunỹksta,
ir̃ jõ tõj viẽtoj nebematýsi. — **P.**

17 Viẽšpats amžinaĩ gailestìngas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo.
Aĩnių aĩniams jìs gẽras —
18 tíems, kur̃ jõ sándoros laĩkos,
įsakus jõ atsìmena, výkdo. — **P.**

21

Antrasis skaitinys 2 Kor 5, 1. 6—10

Mūsų laukia amžinieji namai danguje

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Mẽs žìnome, kàd, mū́sų žẽmiškosios padañgtės bū́stui suirus, mū́sų láukia Diẽvo bū́stinė, nè rañkomis statýti amžiníeji namaĩ danguję̀.

Todė̃l mẽs visuomèt geraĩ nusiteĩkę, nórs žìnome, kàd, kõlei gyvẽname kū́ne, ẽsame svetur̃, tolì nuõ Viẽšpaties. Mẽs čià gyvẽname tikė̃jimu, õ nè regė̃jimu. Vìs dėltõ mẽs geraĩ nusiteĩkę ir̃ pasiruõšę apléisti kū́no bū́stinę ir̃ eĩti pàs Viẽšpatį. Štaĩ kodė̃l, ar̃ būdamì namiẽ, ar̃ svetur̃, mẽs laĩkome sáu garbè jám patìkti.

Jùk mùms visíems reikė̃s stóti priẽš Krìstaus teĩsmo krãsę, kàd kiekvíenas atsiim̃tų, ką̃ jìs, gyvéndamas kū́ne, yrà dãręs — gẽra ar̃ blõga.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė

Ps 114, 5 ir 6; 115, 10—11. 15—16ac (P.: Ps 114, 9)

P. Váikščiosiu àš akìvaizdoj Diẽvo,
pasáuly — tárpe gyvų̃jų.

5 Viẽšpats teisìngas ir̃ malonìngas;
jìs, mū́sų Diẽvas, didžiaĩ gailestìngas.
6 Jìs nuolankiúosius globója.
Sil̃pnas buvaũ — jìs manè išvadãvo. — **P.**

10 Nórs pasikliόviau, bètgi kalbė́jau:
esù baĩsiai prislė̃gtas!
11 À̀š nusivýlęs galvójau, kàd visì žmónės melãgiai! —

P. Váikščiosiu àš akìvaizdoj Diẽvo,
pasáuly — tárpe gyvų̃jų.

15 Viẽšpaties akysè didžiaĩ brángūs
mìrštantys jõ teisíeji.
16 Viẽšpatie, àš tàvo tar̃nas.
Tù màno pánčius sutráukei. — **P.**

22

Antrasis skaitinys Fil 3, 20—21

Pakeis mūsų vargingą kūną
ir padarys jį panašų į savo garbingąjį kūną

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Filipiẽčiams.

Bróliai!
Mū́sų tėvỹnė danguj̀e, ir̃ ìš teñ mẽs láukiame Išgélbėtojo, Viẽšpaties Jė̃zaus Krìstaus, kurìs pakeĩs mū́sų vargìngą kū́ną ir̃ padar̃ys jį̃ panãšų į̃ sàvo garbìngąjį kū́ną tà galià, kurià jìs sáu vìsa paleñkia.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė Ps 41, 2—3. 5; 42, 3. 4 (P.: 3a)

P. Màno síela ištróškusi gývojo Diẽvo.

2 Kaĩp ištróškusi élnė úodžia upẽlio,
taĩp màno šir̃dis tavę̃s il̃gisi, Diẽve.
3 Màno síela ištróškusi Diẽvo — gývojo Diẽvo:
vái, kadà nukeliáusiu ir̃ Diẽvo véidą išvýsiu? — **P.**

5 Àš vìs taĩ menù, ir̃ širdìs màno al̃psta,
kaĩp mán sù minià tèkdavo eĩti,
žygiúoti į̃ Diẽvo buveĩnę,
džiaũgsmo ir̃ liáupsių balsáms apliñkui beaĩdint
būrỹ iškilmìngam. — **P.**

3 Atsių̃ski mán sàvo šviẽsą ir̃ tiẽsą,
tegù mán jõs vadováuja
ir̃ manè vẽda į̃ tàvo šveñtąjį kálną,
į̃ tàvo padañgtę. — **P.**

4 Tenaĩ priẽ Diẽvo aũkuro žen̄gsiu,
pàs sàvo linksmýbės džiùgesio Diẽvą.
Teñ tavè šlóvinsiu kañkliais, õ Diẽve,
õ màno Diẽve! — **P.**

23

Antrasis skaitinys 1 Tes 4, 13—14. 17b—18

Visuomet pasiliksime su Viešpačiu

Ìš šven̄tojo apãštalo Paũliaus
pir̀mojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Mẽs nórime, bróliai, kàd jū̃s žinótumėte tiẽsą apiẽ užmiẽgančiuosius ir̃ nenusimiñtumėte, kaĩp tiẽ, kuriẽ netùri viltiẽs.

Jéigu tìkime, kàd Jẽzus nùmirė ir̃ prisikėlė, taĩ Diẽvas ir̃ tuõs, kuriẽ užmìgo, susiviẽniję sù Jẽzumi, atsivès kartù sù juõ. Ir̃ taĩp visuomèt pasiliksime kartù sù Viẽšpačiu.

Todė̃l gúoskite vienì kitùs šitais žõdžiais.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė

Ps 114, 5 ir 6; 115, 10—11. 15—16ac (P.: Ps 114, 9)

P. Váikščiosiu àš akìvaizdoj Diẽvo,
pasáuly — tárpe gyvũjų.

5 Viẽšpats teisìngas iȓ malonìngas;
jìs, mū́sų Diẽvas, didžiaĩ gailestìngas.
6 Jìs nuolankiúosius globója.
Silpnas buvaũ — jìs manè išvadãvo. — **P.**

10 Nórs pasiklióviau, bètgi kalbė̃jau:
esù baĩsiai prislė̃gtas!
11 Àš nusivýlęs galvójau,
kàd visì žmónės melãgiai! — **P.**

15 Viẽšpaties akysè didžiaĩ brángūs
mìrštantys jõ teisíeji.
16 Viẽšpatie, àš tàvo taȓnas.
Tù màno pánčius sutráukei. — **P.**

24

Antrasis skaitinys 2 Tim 2, 8—13

Jei mes su juo numirėme, su juo ir gyvensime

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Timotiẽjui.

Mylimàsis!

Prisimiñk prikéltąjį ìš numìrusių Jė̃zų Krìstų ìš Dóvydo giminė̃s, kaĩp skélbiama màno Evangèlijoje, dė̃l kuriõs mán teñka kentė́ti, nèt bū́ti surakìntam, lýg piktadariui. Bèt Diẽvo žõdis nesurakìnamas! Todė̃l àš vìsa pakenčiù dė̃l išrinktų̃jų, kàd iȓ jiẽ pasíektų išgãnymą Krìstuje Jė̃zuje sù amžìnąja šlóve.

Štaĩ tìkras žõdis: Jéi mẽs sù juõ nùmirėme, sù juõ iȓ gyvénsime. Jéi ištvérsime, sù juõ iȓ karaliáusime. Jéigu mẽs jõ išsižadẽsime, iȓ jìs mū́sų išsižadẽs, bèt jéigu mẽs iȓ tàpsime neištikimì, taĩ jìs liẽka ìštikimas, nès savę̃s jìs negãli išsigìnti.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė Ps 24, 4bc—5ab. 6 ir 7bc. 20—21 (P.: 1b)

P. Màno širdìs į̃ tavè, Viẽšpatie, kỹla.

4 Paródyk mán, Viẽšpatie, sãvąjį kẽlią,
išmókyk manè takaĩs tàvo eĩti.
5 Vèsk manè sàvo tiesà, tù manè lãvink, —
jùk tù esì màno Gélbėtojas iȓ Diẽvas. — **P.**

6 Viẽšpatie, atsimiñk, kàd esì malonìngas,
atmiñk nuõ pradžiõs, kókią méilę mán ródei.
7 Atmiñk manè dẽlei sàvo gerùmo,
nepamiȓški sàvo malónės! — **P.**

20 Tù manè sáugok iȓ gélbėk,
mán nebùs gẽdos tavim̃ pasiklióvus.
21 Tù manè sáugok nekaĩtą iȓ teĩsų:
àš tavim̃, Viẽšpatie, kliáujuos. — **P.**

25

Antrasis skaitinys 1 Jn 3, 1—2

Matysime jį tokį, koks jis yra

Ìš š v e ñ t o j o a p ã š t a l o J õ n o p ì r m o j o l á i š k o.

Mylimíeji!
Žiūrẽkite, kókia méile apdovanójo mùs Tẽvas: mẽs va-

dìnamės Diẽvo vaikaĩs — ir̃ ẽsame! Pasáulis nepažį̃sta mū́sų, nès ir̃ jõ nepažìno.

Mylimíeji, mẽs dabar̃ ẽsame Diẽvo vaikaĩ, bèt dár nepasiródė, kàs bū́sime. Mẽs žìnome, kàd, kaĩ pasiródys, bū́sime panãšūs į̃ jį̃, nès matýsime jį̃ tókį, kóks jìs yrà.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė Ps 62, 2. 3—4. 5—6. 8—9 (P.: 2b)

P. Il̃gis tavę̃s màno síela,
Viẽšpatie, màno Diẽve!

2 Õ Diẽve,— tìk tù màno Diẽvas,
nuoširdžiaĩ tavę̃s íeškau.
Il̃gis tavę̃s màno síela,
trókšta tavę̃s ir̃ màno kū́nas,
kaĩp ištróškus dykỹnė, bè vándenio žẽmė. — **P.**

3 Šventỹkloj apiẽ tavè àš svajóju:
malonù mán matýti tàvo gãlią, tàvo didýbę.
4 Ùž gývastį tàvo malónė brangèsnė, —
šlóvins tavè màno lū́pos. — **P.**

5 Gìrsiu tavè, kõl gyvénsiu,
sàvo rankàs į̃ tavè tiẽsiu.
6 Pértekusi džiùgesio bùs màno síela,
màno lū́pos žavẽsis, teĩkdamos šlóvę. — **P.**

8 Tù màno rėmė́jas,
àš krýkštauju sparnų̃ tàvo pavẽsy.
9 Glaũdžias priẽ tavę̃s màno síela,
tàvo dešinė̃ manė laĩko. — **P.**

26

Antrasis skaitinys 1 Jn 3, 14—16

Iš mirties esame persikėlę į gyvenimą, nes mylime brolius

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Mẽs žìnome, jóg ìš mirtiẽs ẽsame pérsikėlę į̃ gyvẽnimą, nès mýlime brólius. Kàs nemýli, tàs pasiliẽka mirtiẽs glėbyjè. Kurìs nekeñčia sàvo brólio, tàs žmogžudỹs, õ jū̃s žìnote, kàd jóks žmogžudỹs netùri ámžinojo gyvẽnimo, jamè pasiliẽkančio.

Mẽs ìš tõ pažìnome Diẽvo méilę, kàd jìs ùž mùs paguldė sàvo gyvýbę. Iȓ mẽs tùrime guldýti gyvýbę ùž brólius.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Ne Vėlinėse ir ne laidotuvėse

Atliepiamoji psalmė

Ps 114, 5 ir 6; 115, 10—11. 15—16ac (P.: Ps 114, 9)

P. Váikščiosiu àš akìvaizdoj Diẽvo,
pasáuly — tárpe gyvų̃jų.

5 Viẽšpats teisìngas iȓ malonìngas;
jìs, mū́sų Diẽvas, didžiaĩ gailestìngas.
6 Jìs nuolankiúosius globója.
Siȋpnas buvaũ — jìs manè išvadãvo. — **P.**

10 Nórs pasikliówiau, bètgi kalbė̃jau:
esù baĩsiai prislė̃gtas!
11 Àš nusivýlęs galvójau,
kàd visì žmónės melãgiai! — **P.**

15 Viẽšpaties akysè didžiaĩ brángūs mìrštantys jõ teisíeji.
16 Viẽšpatie, àš tàvo tar̃nas.
Tù màno pánčius sutráukei. —

P. Váikščiosiu àš akìvaizdoj Diẽvo,
pasáuly — tárpe gyvų̃jų.

E V A N G E L I J O S

27

Posmelis prieš evangeliją Mt 25, 34

(**P.** Aleliuja). Ateĩkite, màno Tė̃vo paláimintieji, —
sãko Viẽšpats, —
paveldė̃kite nuõ pasáulio sukūrìmo
jùms pàruoštą karalỹstę! (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 5, 1—12a

Būkite linksmi ir džiūgaukite
nes jūsų laukia gausus atlygis

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ M ã t ą.

Matýdamas miniàs, Jė̃zus užkópė į̃ kálną ir̃ atsisė́do. Priẽ jõ prisiar̃tino mokiniaĩ. Jė̃zus prabìlęs mókė:

„Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai: jų̃ yrà dangaũs karalỹstė.

Paláiminti, kuriẽ liū̃di: jiẽ bùs paguostì.

Paláiminti romíeji: jiẽ paveldė̃s žẽmę.

Paláiminti, kuriẽ álksta ir̃ trókšta teisýbės: jiẽ bùs pasótinti.

Paláiminti gailestìngieji: jiẽ susilaũks gailestingùmo.

Paláiminti tyrašir̃džiai: jiẽ regė̃s Diẽvą.

Paláiminti taikdariaĩ: jiẽ bùs vadìnami Diẽvo vaikaĩs.

Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami dė̃l teisýbės: jų̃ yrà dangaũs karalỹstė.

Paláiminti jū̃s, kaĩ dė̃l manę̃s jùs niẽkina ir̃ pérsekioja beĩ melúodami visaĩp šmeĩžia. Bū́kite linksmì ir̃ džiū́gaukite, nės jū̃sų láukia gausùs ãtlygis dangujè".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

28

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

(**P.** Aleliùja). Šlovė̃ táu, Tė̃ve,
dangaũs ir̃ žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutė̃liams (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 11, 25—30

Ateikite pas mane...: aš jus atgaivinsiu!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Anuõ metù Jė̃zus bylójo: „Àš šlóvinu tavè, Tė̃ve, dangaũs ir̃ žẽmės Viẽšpatie, kàd pàslėpei taĩ nuõ išmintìngųjų ir̃ gudrių̃jų, õ apréiškei mažutė̃liams.

Taĩp, Tė̃ve, nės táu taĩp patìko. Vìskas mán yrà màno Tė̃vo atidúota; ir̃ niẽkas nepažį́sta Sūnaũs, tìk Tė̃vas, neĩ Tė̃vo niẽkas nepažį́sta, tìk Sūnùs ir̃ kám Sūnùs panorė̃s apréikšti.

Ateĩkite pàs manè visì, kuriẽ var̃gstate ir̃ ẽsate prislėgtì: àš jùs atgaivìnsiu!

Im̃kite añt sàvo pečių̃ màno jùngą ir̃ mókykitės ìš manę̃s, nės àš romùs ir̃ nuolankiõs širdiẽs, ir̃ jū̃s 'ràsite sàvo síeloms ãtgaivą'. Màno jùngas švelnùs, màno naštà lengvà".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

29

Posmelis prieš evangeliją Fil 3, 20

(**P.** Aleliùja). Mū́sų tėvỹnė dangujė,
iȓ iš teñ mẽs láukiame Išgélbėtojo,
Viẽšpaties Jẽzaus Krìstaus. (**P.** Aleliùja).

Evangelija Mt 25, 1—13

Štai jaunikis! Išeikite pasitikti!

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ M ã t ą.

Jẽzus pasãkė sàvo mokiniáms tókį palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė bùs panašiaĩ, kaĩp sù dešimtimì mergáičių, kuriõs, pasiẽmusios žibintùs, išẽjo pasitìkti jaunìkio. Peñkios iš jų̃ bùvo paĩkos iȓ peñkios protìngos. Taĩgi paĩkosios pasìėmė žibintùs, õ nepasìėmė alỹvos. Protìngosios kartù sù žibiñtais pasìėmė iñduose iȓ alỹvos.

Jaunìkiui vėlúojant, vìsos ẽmė snáusti iȓ užmìgo.

Vidùrnaktį pasigiȓdo balsaĩ: 'Štaĩ jaunìkis! Išeĩkite pasitìkti!' Tuomèt vìsos mergáitės atsikė̃lė iȓ taĩsėsi žibintùs.

Paĩkosios sãkė protìngosioms: 'Dúokite mùms alỹvos, nès mū́sų žibiñtai gę̃sta'.

Protìngosios atsãkė: 'Kàd kaȓtais nepristìgtų iȓ mùms, iȓ jùms, verčiaũ nueĩkite pàs prekiáutojus iȓ nusipiȓkite'.

Jóms beeĩnant piȓkti, atė̃jo jaunìkis. Kuriõs bùvo pasiruõšusios, įė̃jo kartù sù juõ į vestuvès, iȓ dùrys bùvo uždarýtos.

Vėliaũ atė̃jo iȓ anõs mergáitės iȓ ẽmė prašýtis: 'Gerbiamàsis, atidarýk, čià mẽs!' Õ jìs atsãkė: 'Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: àš jū́sų nepažį́stu!'

Taĩgi budė̃kite, nès nežìnote neĩ dienõs, neĩ valandõs".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

30

Posmelis prieš evangeliją Mt 25, 34

(P. Aleliùja). Ateĩkite, màno Tė̃vo paláimintieji, —
sãko Viẽšpats, —
paveldė̃kite nuõ pasáulio sukūrìmo
jùms pàruoštą karalỹstę! (P. Aleliùja).

Evangelija Mt 25, 31—46

Ateikite, mano Tėvo palaimintieji

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jė̃zus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:

„Kaĩ ateĩs Žmogaũs Sūnùs sàvo šlovėjè ir̃ kartù sù juõ visì angelaĩ, tadà jìs atsisė̃s sàvo garbė̃s sóste. Jõ akìvaizdoje bùs surinktì visų̃ tautų̃ žmónės, ir̃ jìs pérskirs juõs, kaĩp piemuõ àtskiria avìs nuõ ožių̃. Avìs jìs pastatỹs dešinėjè, óžius — kairėjè.

Ir̃ tar̃s karãlius stóvintiems dešinėjè: 'Ateĩkite, màno Tė̃vo paláimintieji, paveldė̃kite nuõ pasáulio sukūrìmo jùms pàruoštą karalỹstę! Nès àš buvaũ išálkęs, ir̃ jū̃s manè pavalgydinote, buvaũ ištróškęs, ir̃ manè pagirdėte, buvaũ keleĩvis, ir̃ manè prìglaudėte, buvaũ núogas — manè àprengėte, ligónis — manè aplañkėte, kalinỹs — atė̃jote pàs manè'.

Tuomèt teisíeji klaũs: 'Viẽšpatie, kadà gì mẽs tavè mãtėme álkaną ir̃ pavalgydìnome, trókštantį ir̃ pagìrdėme? Kadà gì mẽs mãtėme tavè keliáujantį ir̃ prìglaudėme ar̃ núogą ir̃ àprengėme? Kadà gì mãtėme tavè ser̃gantį ar̃ kãlinį ir̃ aplañkėme?'

Ir̃ atsakỹs jíems karãlius: 'Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: kíek kar̃tų taĩ padãrėte vienám iš mažiáusiųjų màno brólių, mán padãrėte'.

Paskuĩ jìs prabils į stóvinčius kairėjè: 'Eĩkite šaliñ nuõ manę̃s, prakeiktíeji, į ámžinąją ùgnį, kurì prirengtà vélniui iñ jõ angeláms! Nès àš buvaũ išálkęs, iñ jū̃s manę̃s nepavalgydìnote, buvaũ ištróškęs, iñ manę̃s nepagìrdėte, buvaũ keleĩvis, iñ manę̃s nepriglaudėte, núogas — neàprengėte, ligónis iñ kalinỹs — iñ jū̃s manę̃s neaplañkėte'.

Tuomèt jiẽ atsakỹs: 'Viẽšpatie, kadà gì mẽs tavè mãtėme álkaną, añ ištróškusį, añ keleĩvį, añ núogą, añ ligónį, añ kãlinį iñ táu nepatarnãvome?'

Tuomèt jìs pasakỹs jíems: 'Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: kíek kar̃tų taĩp nepadãrėte vienám ìš šitų mažiáusiųjų, nẽ mán nepadãrėte'.

Iñ eĩs šìtie į ámžinąjį kentė̃jimą, õ teisíeji į ámžinąjį gyvẽnimą".

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

31

Posmelis prieš evangeliją Jn 11, 25a. 26

(**P.** Aleliùja). Àš esù prisikėlìmas iñ gyvẽnimas, —
sãko Viẽšpats. —
Kàs tìki manè, neragaũs mirtiẽs
peñ ámžius. (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 7, 11—17

Jaunuoli, sakau tau: kelkis!

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ L ù k ą.

Jė̃zus pasùko į miẽstą, vardù Najìną. Draugè keliãvo jõ mokiniaĩ iñ gausì minià.

Prisiar̃tinus priẽ miẽsto var̃tų, štaĩ nẽšė numìrėlį — vienãtinį sū́nų mótinos, õ tà bùvo našlẽ. Kartù ẽjo nemažà miẽsto minià.

Pamãčius mótiną, Viẽšpačiui jõs pagaĩlo, ir̃ jìs tãrė: „Neveřk!" Priẽjęs pàlietė neštuvùs. Nešẽjai sustójo. Õ jìs prabìlo: „Jaunuõli, sakaũ táu: kélkis!" Numìrėlis atsisẽdo ir̃ pradẽjo kalbẽti. Jẽzus atìdavė jį̃ mótinai.

Visùs pagãvo báimė, ir̃ jiẽ gárbino Diẽvą sakýdami: „Dìdis prãnašas atsirãdo mū́sų tárpe" ir̃: „Diẽvas aplañkė sàvo taũtą". Tókios kalbos apiẽ Jẽzų pasklìdo visojè Judẽjoje ir̃ visojè šalyjè.

G i r d ẽ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

32

Posmelis prieš evangeliją Fil 3, 20

(**P**. Aleliùja). Mū́sų tėvỹnė danguje,
ir̃ iš teñ mẽs láukiame Išgélbėtojo,
Viẽšpaties Jẽzaus Krìstaus. (**P**. Aleliùja).

Evangelija Lk 12, 35—40

Ir jūs būkite pasirengę

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l L ù k ą.

Jẽzus kalbẽjo sàvo mokiniáms:

„Tebūniẽ jū́sų strẽnos sujúostos ir̃ žiburiaĩ uždegtì. Jū̃s bū́kite panãšūs į̃ žmónes, kuriẽ láukia sàvo šeiminiñko, grį̃žtančio ìš vestùvių, kàd, kaĩ tìk jìs parvỹks ir̃ pasibels, tuojaũ atidarýtų.

Laimìngi tarnaĩ, kuriuõs sugrį̃žęs šeiminiñkas ràs bùdinčius. Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jìs susijuõs, susodiñs juõs priẽ stãlo ir̃, eĩdamas apliñkui, patarnaũs jiems.

Jéigu jìs sugrį̃žtų antrõsios ar̃ trečiõsios naktiẽs sargýbos metù ir̃ ràstų juõs bùdinčius, laimìngi jiẽ! Įsidėmė̃kite: jéi šeiminiñkas žinótų, kurią̃ vãlandą ateĩs vagìs neléistų jám įsiláužti į̃ sàvo namùs.

Ir̃ jū̃s bū́kite pasireñgę, nès Žmogaũs Sūnùs ateĩs, kaĩ nesitikė̃site".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

33

Posmelis prieš evangeliją Apr 14, 13

(**P.** Aleliùja). Paláiminti mìrusieji,
kuriẽ mìršta Viẽšpatyje:
jiẽ atilsė̃s nuõ sàvo vargų̃,
nès jų̃ darbaĩ juõs lỹdi. (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 23, 33. 39—43

Dar šiandien su manimi būsi rojuje

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Atė̃ję į̃ viẽtą, kurì vadìnasi „Káukolė", jiẽ prìkalė ant̃ krỹžiaus Jė̃zų ir̃ dù pìktadarius — víeną jám ìš dešinė̃s, añtrą ìš kairė̃s.

Víenas ìš nukryžiúotųjų nusikal̃tėlių ė̃mė įžeidinė́ti Jė̃zų: „Ar̃gi tù nè Mesìjas? Išgélbėk savè ir̃ mùs!"

Antràsis sùdraudė jį̃: „Ir̃ Diẽvo tù nebijaĩ, kentė̃damas tą̃ pãčią baũsmę! Jùk mùdu teisìngai gãvome, ką̃ ẽsame užsitarnãvę, õ šìtas niẽko blõgo nėrà padãręs".

Ir̃ jis tãrė: „Jė̃zau, prisimiñk manè, kaĩ ateĩsi į̃ sàvo karalỹstę!"

Jė̃zus jám atsãkė: „Aš táu pàžadu: dár šiañdien sù manimì bū́si rõjuje".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

34

Posmelis prieš evangeliją Apr 1, 5—6

(**P.** Aleliùja). Jẽzus Krìstus yrà pirmutìnis
prisikė̃lusis ìš numìrusių;
jám — šlovė̃ ir̃ galýbė
per̃ ámžių ámžius! Ãmen.
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 23, 44—46. 50. 52—53; (24, 1—6a)

Tėve, į tavo rankas atiduodu savo dvasią

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Bùvo apiẽ šẽštą vãlandą, kaĩ visojè šalyjè sutẽmo, ir̃ bùvo tamsù ikì devintõs valandõs, sáulės šviẽsai užgẽsus. Šventỹklos ùždanga pérplyšo pusiáu.

Õ Jẽzus galìngu balsù sušùko: „Tė̃ve, į̃ tàvo rankàs atidúodu sàvo dvãsią". Ir̃ sù taĩs žõdžiais nùmirė.

Ir̃ štaĩ víenas výras, vardù Juõzapas, teĩsmo tarýbos narỹs, gẽras ir̃ teisìngas žmogùs, nuė̃jo pàs Pilótą ir̃ paprãšė Jẽzaus kū́no. Paskuĩ nùėmė kū́ną nuõ krỹžiaus, įvyniójo į̃ drobùlę ir̃ paguldė uolojè iškaltamè kãpo rūsyjè, kuriamè dár niẽkas nebùvo láidotas.

Pìrmąją savaítės diẽną, rýtui brė̃kštant, móterys atė̃jo priẽ kãpo, nèšdamosi pàruoštus tẽpalus. Jõs rãdo ãkmenį nurìtintą nuõ kãpo, õ įė̃jusios viduñ, neberãdo Viẽšpaties Jẽzaus kū́no.

Jõs sutrìko ir̃ nežinójo ką̃ darýti, bèt štaĩ prisiar̃tino dù výrai spiñdinčiais drabùžiais.

Móterys išsigañdo iř nuléido žemỹn akìs, õ tiẽ výrai prabìlo: „Kám íeškote gývojo tar̃p mìrusiųjų? Nėrà jõ čià, jìs prisikė̃lė!"

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

35

Posmelis prieš evangeliją Jn 3, 16

(**P.** Aleliùja). Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį,
jóg atìdavė sàvo vienãtinį Sū́nų;
kiekvíenas, kurìs jį̃ tìki,
tùri ámžinąjį gyvẽnimą. (**P.** Aleliùja).

Evangelija Lk 24, 13—16. (17—27). 28—35

Argi Mesijas neturėjo viso to iškentėti ir įžengti į savo garbę?!

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a ĩ L ù k ą.

Trẽčią diẽną põ Jė̃zaus mirtiẽs dù jõ mokiniaĩ keliãvo į̃ káimą ùž šė̃šiasdešimties stãdijų nuõ Jerùzalės, vadìnamą Èmausu. Jiẽ kalbė̃josi apiẽ visùs tuõs įvykius. Jíems taĩp besikalbant iř besigiñčijant, prisiar̃tino pàts Jė̃zus iř ė̃jo kartù. Jų̃ ãkys bùvo lỹg miglà aptráuktos, iř jiẽ jõ nepažìno.

Õ Jė̃zus pakláusė: „Apiẽ ką̃ kal̃bate iř giñčijatės, eidamì keliù?" Jiẽ nuliū̃dę sustójo.

Víenas ìš jų̃, vardù Kleòpas, atsãkė Jė̃zui: „Nejaũgi tù bū́si vieniñtelis žmogùs, bùvęs Jerùzalėje, kurìs nežìno, kàs jojè šiomìs dienomìs atsitìko!"

Jė̃zus ramiaĩ pakláusė: „Õ kàs gì?"

Jiẽ tãrė jám: „Sù Jė̃zumi ìš Nazarèto, kurìs bùvo prãnašas, galìngas darbaĩs ir̃ žõdžiais Diẽvo ir̃ visõs tautõs akysè. Aukštíeji kunigaĩ ir̃ mū́sų vadõvai pareikalãvo jám mirtiẽs bausmẽs ir̃ atìdavė jį̃ nukryžiúoti.

Õ mẽs tikė́jomės, kàd jìs atpir̃ksiąs Izraèlį. Dabar̃ põ vìso tõ jaũ trečià dienà, kaĩp taĩ atsitìko.

Bè tõ, kaĩ kuriõs mūsìškės móterys mùms ùždavė naujų̃ rū̃pesčių. Anksti rýtą jõs bùvo nuė̃jusios pažiūrė́ti kãpo ir̃ nerãdo jõ kū́no. Jõs sugrį̃žo ir̃ papãsakojo regė́jusios apsiréiškusius ángelus, kuriẽ sãkę Jė̃zų ẽsant gývą. Kaĩ kuriẽ ìš mūsìškių bùvo nuė̃ję pàs kãpą ir̃ rãdo vìską, kaĩp mótęrys sãkė, bèt jõ patiẽs nemãtė".

Jė̃zus jíems tãrė: „Õ jū̃s, neišmãnėliai! Kókios nerañgios jū́sų širdys tikė́ti tuõ, ką̃ yrà skélbę pranašaĩ! Ar̃gi Mesìjas neturė́jo vìso tõ iškentė́ti ir̃ įžeñgti į̃ sàvo gar̃bę?!"

Ir̃, pradė́jęs nuõ Mõzės, primiñdamas visùs prãnašus, jìs áiškino jíems, kàs visuosè Rãštuose apiẽ jį̃ pasakýta.

Jiẽ prisiar̃tino priẽ káimo, į̃ kurį̃ mokiniaĩ keliãvo, õ Jė̃zus dė́josi eĩnąs toliaũ. Bèt jiẽ prìvertė jį̃ pasilìkti, prašýdami: „Pasilìk sù mumìs! Jaũ vãkaras artì, dienà jaũ besibaĩgianti". Tuomèt jìs užsùko pàs juõs.

Vakarieniáudamas sù jaĩs priẽ stãlo, pàėmė dúonos, sukalbė́jo láiminimo maĩdą, láužė ir̃ dãvė jíems válgyti Tadà jų̃ ãkys atsivė́rė, ir̃ jiẽ pažìno Jė̃zų, bèt jìs pranỹko jíems ìš akių̃.

Õ jiẽ kalbė́jo: „Ar̃gi mū́sų širdys nebùvo užsidẽgusios, kaĩ jìs kelyjè mùms kalbė́jo ir̃ atvė́rė Rãštų prãsmę?" Jiẽ tuõj pàt pakìlo nuõ stãlo ir̃ sugrį̃žo į̃ Jerùzalę. Teñ jiẽ rãdo susiriñkusius Vienúolika sù sàvo draugaĩs, kuriẽ sãkė: „Taĩ tiesà! Viẽšpats prisikė́lė ir̃ pasiródė Sìmonui".

Õ jiẽ papãsakojo, kàs jíems atsitìko kelyjè ir̃ kaĩp jiẽ pažìno Jė̃zų, kaĩ jìs láužė dúoną.

G i r d ė́ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

36

Posmelis prieš evangeliją Mt 25, 34

(**P.** Aleliùja). Ateĩkite, màno Tė̃vo paláimintieji, —
sãko Viẽšpats, —
paveldė̃kite nuõ pasáulio sukūrìmo
jùms pàruoštą karalỹstę! (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 5, 24—29

Kas mano žodžių klauso ir tiki, . . . tas yra perėjęs į gyvenimą

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo minióms: „Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ jùms: kàs màno žõdžių klaũso ir̃ manè atsiuñtusiuoju tiki, tàs tùri ámžinąjį gyvẽnimą ir̃ nepatèks į̃ teĩsmą, nès ìš mirtiẽs yrà pérėjęs į̃ gyvẽnimą.

Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ jùms: ateĩs valandà,— ir̃ dabar̃ jaũ yrà,— kadà mìrusieji išgir̃s Diẽvo Sūnaũs bal̃są ir̃ kuriẽ išgir̃s, tiẽ atgìs. Kaĩp Tė̃vas tùri gyvýbę savyjè, taĩp dãvė ir̃ Sū́nui turė́ti gyvýbę savyjè. Jìs taipõgi sùteikė jám gãlią teĩsti, nès jìs — Žmogaũs Sūnùs.

Nesistebė̃kite, kàd ateĩs valandà, kaĩ visì gùlintieji kapuosè išgir̃s jõ bal̃są. Kuriẽ dãrė gẽra, prisikel̃s gyvénti, kuriẽ dãrė blõga, prisikel̃s stóti į̃ teĩsmą".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

37

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 39

(**P.** Aleliùja). Tokià màno Tėvo valià,
kàd nepražudýčiau nė̃ víeno,
kuriuõs jis mán pàvedė,
bèt kàd prikélčiau juõs
paskutìniąją diẽną,— sãko Viẽšpats.
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 6, 37—40

Kiekvienas, kuris tiki Sūnų, turi amžinąjį gyvenimą, todėl aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo minióms: „Visì, kuriuõs mán dúoda Tė̃vas, ateĩs pàs manè, ir̃ ateĩnančio pàs manè àš neatstùmsiu. Àš nùžengiau ìš dangaũs výkdyti nè sàvo vãlios, bèt vãlios tõ, kurìs manè siuñtė. Õ màno Siuntė̃jo valià reikaláuja, kàd nepražudýčiau nė̃ víeno, kuriuõs jis mán pàvedė, bèt kàd prikélčiau juõs paskutìniąją diẽną.

Tokià màno Tėvo valià, kàd kiekvíenas, kurìs rẽgi Sū̃nų ir̃ tiki jį̃, turė̃tų ámžinąjį gyvẽnimą; todė̃l àš jį̃ prikélsiu paskutìniąją diẽną".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

38

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 51—52

(**P.** Aleliùja). Àš esù gyvóji dúona,
nužeñgusi ìš dangaũs,— sãko Viẽšpats. —
Kàs válgys tą̃ dúoną — gyveñs per̃ ámžius.
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 6, 51—58

Kas valgo šią duoną, tas turi amžinąjį gyvenimą,
ir aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną.

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė̃zus kalbė̃jo minióms: „Àš esù gyvóji dúona, nužeñgusi iš dangaũs. Kàs válgys tą̃ dúoną — gyveñs per̃ ámžius. Dúona, kurią̃ àš dúosiu, yrà màno kū́nas ùž pasáulio gyvýbę".

Tuomèt žýdai ė̃mė tar̃p savę̃s giñčytis ir̃ klausinė́ti: „Kaĩp jìs gãli mùms dúoti válgyti sàvo kū́ną?!"

Õ Jė̃zus jíems kalbė̃jo: „Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ jùms: jéi neválgysite Žmogaũs Sūnaũs kū́no ir̃ negérsite jõ kraũjo, neturė̃site savyjė gyvýbės!

Kàs válgo màno kū́ną ir̃ gẽria màno kraũją, tàs tùri ámžinąjį gyvẽnimą, ir̃ àš jį̃ prikélsiu paskutìniąją diẽną.

Màno kū́nas tikraĩ yrà val̃gis, ir̃ màno kraũjas tikraĩ yrà gė̃rimas. Kàs válgo màno kū́ną ir̃ gẽria màno kraũją, tàs pasiliẽka manyjè, ir̃ àš jamè. Kaĩp manè yrà siuñtęs gyvàsis Tė̃vas ir̃ àš gyvenù per̃ Tė̃vą, taĩp ir̃ tàs, kurìs manè válgo, gyveñs per̃ manè.

Štaĩ dúona, nužeñgusi ìš dangaũs! Ji nè tokià, kókią prótėviai válgė ir̃ mìrė.

Kàs válgo šią̃ dúoną — gyveñs per̃ ámžius".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

39

Posmelis prieš evangeliją Jn 11, 25a. 26

(**P.** Aleliùja). Àš esù prisikė́limas ir̃ gyvẽnimas, —
sãko Viẽšpats. —
Kàs tìki manè, neragaũs mirtiẽs
per̃ ámžius. (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 11, (17—20). 21—27

Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Atė̃jęs į Betãniją, Jė̃zus rãdo Lõzorių jaũ kẽturias dienàs išgulė̃jusį kãpo rūsyjè. Õ Betãnija bùvo artì Jerùzalės — maždaũg penkiólikos stãdijų atstù. Daũg žỹdų bùvo atė̃ję pàs Marìją ir̃ Mõrtą pagúosti jų̃ dė̃l brólio mirtiẽs.

Mortà, išgir̃dusi, kàd atei̇̃nąs Jė̃zus, išė̃jo jõ pasitìkti. Marijà lìko namiẽ.

Mortà tãrė Jė̃zui: „Viẽšpatie, jéi bū́tum čià bùvęs, màno brólis nebū́tų mìręs. Bèt ir̃ dabar̃ žinaũ: kõ tìk paprašýsi Diẽvą, Diẽvas táu duõs".

Jė̃zus jái pasãkė: „Tàvo brólis prisikel̃s!"

Mortà atsìliepė: „Àš žinaũ, jóg jìs prisikel̃s paskutìniąją diẽną, mìrusiems kẽliantis".

Jė̃zus jái tãrė: „Àš esù prisikėlimas ir̃ gyvẽnimas. Kàs tìki manè,— nórs ir̃ numir̃tų, bùs gývas. Ir̃ kiekvíenas, kurìs gyvẽna ir̃ tìki manè, neragaũs mirtiẽs per̃ ámžius. Ar̃ tai̇̃ tikì?"

Jì atsãkė: „Taĩp, Viẽšpatie! Àš tikiù, jóg tù Mesìjas, Diẽvo Sūnùs, kurìs tùri ateĩti į šį̃ pasáulį".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

40

Posmelis prieš evangeliją Jn 3, 16

(**P.** Aleliùja). Dıẽvas taĩp pamìlo pasáulį,
jóg atìdavė sàvo vienãtinį Sū́nų;
kiekvíenas, kurìs jį̃ tìki,
tùri ámžinąjį gyvẽnimą. (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 11, 32—45

Lozoriau, išeik!

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a ĩ J õ n ą.

Lõzoriaus sesuõ Marijà, atė̃jusi teñ, kur̃ bùvo Jė̃zus, ir̃ jį̃ pamãčiusi, púolė jám põ kójų, sakýdama: „Viẽšpatie, jéi bū́tum čià bùvęs, màno brólis nebū́tų mìręs".

Pamãtęs ją̃ ver̃kiančią ir̃ kartù atė̃jusius žydùs ver̃kiančius, Jė̃zus labaĩ susigraudìno ir̃ susijáudinęs pakláusė: „Kur̃ jį̃ paláidojote?"

Jiẽ atsãkė: „Viẽšpatie, eĩk ir̃ pažiū̃rėk". Jė̃zus pravìrko.

Tadà žỹdai ė̃mė kalbė́ti: „Štaĩ kaĩp jìs jį̃ mylė́jo!"

Õ kitì sãkė: „Ar̃gi tasaĩ, kurìs atvė́rė nẽregiui akìs, negalė́jo padarýti, kàd šìtas nemir̃tų?"

Ir̃ vė̃l susigraudìnęs, Jė̃zus atė̃jo pàs kãpą. Taĩ bùvo olà, užristà ãkmeniu.

Jė̃zus tãrė: „Nurìskite ãkmenį!". Mìrusiojo sesuõ Mortà įspė́jo: „Viẽšpatie, jaũ dvõkia. Jaũ kẽturios diẽnos kaĩp jìs mìręs".

Jė̃zus jái tãrė: „Ar̃gi nesakiaũ: jéi tikė́si, pamatýsi Diẽvo šlóvę?!"

Jiẽ nurìto ãkmenį. Jė̃zus pakė́lė akìs aukštỹn ir̃ prabìlo: „Tė́ve, dėkóju táu, kàd manė̀ išklauseĩ. Àš žinójau,

kàd visuomèt manè išklausaĩ. Tačiaũ taĩ sakaũ dė̃l čià ẽsančiųjų, kàd jiẽ įtikė̃tų, jóg tù esì manè siuñtęs".

Taĩ pasãkęs, jìs galìngu balsù sušùko: „Lõzoriau, išeĩk!" Ir̃ numìrėlis išė̃jo iš kãpo. Jõ rañkos ir̃ kójos dár bùvo suvýstytos aprišalaĩs, õ véidas apvyniótas drobulė.

Jė̃zus jíems įsãkė: „Atráišiokite jį̃ ir̃ léiskite jám eĩti".

Daũgelis žỹdų, kuriẽ bùvo atė̃ję pàs Marìją ir̃ mãtė, ką̃ Jė̃zus padãrė, įtikė̃jo jį̃.

G i r d ė̃ j o t e V i ė̃ š p a t i e s ž õ d į.

41

Posmelis prieš evangeliją Apr 14, 13

(**P.** Aleliùja). Paláiminti mìrusieji,
kuriẽ mìršta Viẽšpatyje:
jiẽ atilsė̃s nuõ sàvo vargũ,
nès jũ darbaĩ juõs lỹdi. (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 12, 23—26. (27—28)

Jei kviečių grūdas apmirs, jis duos gausių vaisių

\+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a ĩ J õ n ą.

Jė̃zus tãrė sàvo mokiniáms: „Atė̃jo valandà, kàd bū́tų pašlóvintas Žmogaũs Sūnùs. Ìš tiesų̃, iš tiesų̃ sakaũ jùms: jéi kviečių̃ grū́das nekrìs į̃ žẽmę ir̃ neapmir̃s, jìs pasiliks víenas, õ jéi apmir̃s, jìs duõs gausių̃ vaĩsių.

Kàs mýli sàvo gyvýbę,— ją̃ pražudỹs, õ kàs nekeñčia sàvo gyvýbės šiamè pasáulyje, išsáugos ją̃ amžinájam gyvẽnimui. Kàs nóri mán tarnáuti, tegùl sẽka manim̃: kur̃ àš esù, teñ bùs ir̃ màno tar̃nas. Kàs mán tarnaũs, tą̃ pager̃bs màno Tė̃vas.

Dabar̃ màno síela sukrėstà. Ir̃ ką̃ àš pasakýsiu: 'Tėve, gélbėk manè nuõ šiõs valandõs!'? Bèt jùk tám àš ir̃ atėjaũ į̃ šią̃ vãlandą. Tėve, pašlóvink sàvo var̃dą!"

Tuomèt iš dangaũs pasigir̃do bal̃sas: „Àš jį̃ pašlóvinau ir̃ dár pašlóvinsiu".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

42

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 39

(**P.** Aleliùja). Tokià màno Tėvo valià,
kàd nepražudýčiau nė̃ víeno,
kuriuõs jis mán pàvedė,
bèt kàd prikélčiau juõs
paskutìniąją diẽną,— sãko Viẽšpats.
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 14, 1—6

Mano Tėvo namuose daug buveinių

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jė́zus bylójo sàvo mokiniáms: „Tegùl neišsigą̃sta jū́sų širdys! Tìkite Diẽvą — tikė́kite ir̃ manè! Màno Tėvo namuosè daũg buveĩnių. Jéigu taĩp nebū́tų, ar̃gi bū́čiau pasãkęs: 'Einù jùms viẽtos paruõšti!'?

Kaĩ nuẽjęs paruõšiu, vė̃l sugrį̃šiu ir̃ jùs pàs savè pasiim̃siu, kàd jū̃s bū́tumėte teñ, kur̃ ir̃ àš. Kur̃ àš einù, jū̃s žìnote kẽlią".

Tòmas jám sãko: „Viẽšpatie, mẽs nežìnome, kur̃ tù einì, taĩ kaĩp mẽs žinósime kẽlią?"

Jẽzus jám sãko: „Àš esù kẽlias, tiesà ir̃ gyvẽnimas. Niẽkas nenueĩna pàs Tẽvą kitaĩp, kaĩp tik per̃ manè".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

43

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 39

(**P.** Aleliùja). Tokià màno Tẽvo valià,
kàd nepražudýčiau nẽ víeno,
kuriuõs jìs mán pàvedė,
bèt kàd prikélčiau juõs
paskutìniąją diẽną,— sãko Viẽšpats.
(**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 17, 24—26

Aš noriu, kad jie būtų su manim ten, kur ir aš

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Jõną.

Jẽzus pakẽlė akìs į dañgų ir̃ prabìlo: „Tẽve, àš nóriu, kàd tàvo mán pavestíeji bū́tų sù manim̃ teñ, kur̃ ir̃ àš; kàd jiẽ pamatýtų màno šlóvę, kurią̃ esì mán suteĩkęs, nès pamilaĩ manè priẽš pasáulio įkūrìmą.

Teisìngasis Tẽve, pasáulis tavę̃s nepažìno, õ àš tavè pažinaũ. Ir̃ šìtie pažìno, jóg tù manè àtsiuntei. Àš pagársinau tàvo var̃dą ir̃ dár gársinsiu, kàd méilė, kurià manè pamilaĩ, bū́tų juosè ir̃ àš bū́čiau juosè".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

44

Posmelis prieš evangeliją Jn 11, 25a. 26

(**P.** Aleliùja). Aš esù prisikėlìmas ir̃ gyvẽnimas, —
sãko Viẽšpats. —
Kàs tìki manė̀, neragaũs mirtiẽs
per̃ ámžius. (**P.** Aleliùja).

Evangelija Jn 19, 17—18. 25—30

Nuleidęs galvą, atidavė dvasią

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a l̃ J õ n ą.

Nèšdamas sàvo krỹžių, Jė̃zus ė̃jo į̃ vadìnamąją Káukolės viẽtą, hebrãjiškai Golgõtą. Tenaĩ prìkalė jį̃ priẽ krỹžiaus; kartù sù juõ prìkalė kitùs dù, vienojè ir̃ antrojè pùsėje, õ Jė̃zų viduryjè.

Priẽ Jė̃zaus krỹžiaus stovė̃jo jõ mótina, jõ mótinos sesuõ, Marijà Kleopíenė ir̃ Marijà Magdaliẽtė. Pamãtęs stóvinčius mótiną ir̃ mýlimąjį mókinį, Jė̃zus tãrė mótinai: „Móterie, štaĩ tàvo sūnùs!" Paskuĩ tãrė mókiniui: „Štaĩ tàvo mótina!"

Ir̃ nuõ tõs valandõs mokinỹs pasìėmė ją̃ pàs savè.

Tadà, žinódamas, jóg vìskas įvýkdyta, ir̃ kàd išsipìldytų Rãšto žõdžiai, Jė̃zus tãrė: „Trókštu!" Tenaĩ stovė̃jo iñdas, pìlnas pérrūgusio vỹno. Jiẽ pakė̃lė añt izòpo kartė̃lės kempìnę, pamirkýtą vynè, ir̃ prìnešė priẽ jõ lū́pų. Paragãvęs tõ vỹno, Jė̃zus tãrė: „Àtlikta!".

Ir̃, nuléidęs gálvą, atìdavė dvãsią.

G i r d ė̃ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

SKAITINIAI VAIKŲ LAIDOTUVĖMS

Krikštyto vaiko laidotuvės

PIRMIEJI SKAITINIAI NE VELYKŲ LAIKU

45

Pirmasis skaitinys Iz 25, 6a. 7—9

Viešpats visiems laikams sunaikins mirtį

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Kareivìjų Viẽšpats sureñgs šiamè kalnè visóms tautóms puõtą sù skaniáusiais val̃giais.

Jis nuim̃s šiamè kalnè tą̃ šỹdą, kurìs deñgia visàs gìmines, tą̃ núometą, kurìs góbia visàs tautàs.

Jis visíems laikáms sunaikiñs mir̃tį. Viẽšpats Diẽvas nušlúostys ãšaras nuõ kiekvíeno véido. Jis nuim̃s sàvo tautõs gė̃dą nuõ visõs žẽmės. Šìtaip Viẽšpats kalbė̃jo.

Tą̃ diẽną sakỹs: „Štaĩ mū́sų Diẽvas! Ìš jõ mẽs tikė̃jomės sáu išsigélbėjimo. Taĩ Viẽšpats, kuriuõ pasiklióvėme. Džiū́gaukim, kélkim linksmýbes: jis mùs išgélbėjo".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3. 4. 5. 6 (P.: 1)

P. Manè Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

1 Manè Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

2 Jìs manė vẽda, kur̃ vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsėti pavérsmy;
3 mãnąją síelą gaivìna,
vẽda manė teisìngais takaĩs sàvo gar̃bei. —

P. Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė bū́si.
Tàvo lazdà, vẽzdas galìngas,
drą̃są mán dúoda. — **P.**

5 Tù mán keli váišes,
õ príešai sugėdinti žiū̃ri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pili mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė ir̃ méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bū́ste gyvénsiu
per̃ ámžius ilgiáusius. — **P.**

46

Pirmasis skaitinys **Rd 3, 22—26**

Kaip gera ramiai sau tikėtis pagalbos iš Viešpaties Dievo

Ìš Raudų̃ knỹgos.

Malónė ir̃ gailestingùmas pàs Viẽšpatį dár neišsémtas. Kàs rýtą jìs vẽlei pakỹla; didì tàvo ištikimýbė!
„Manóji dalis yrà Viẽšpats", sakaũ sáu: „todė̃l àš juõ vìlsiuos".
Jìs gẽras visíems, kur̃ juõ vìlias, kiekvíenai jõ íeškančiai síelai. Kaĩp gẽra ramiaĩ sáu tikė̃tis pagálbos iš Viẽšpaties Diẽvo.

Taĩ Diẽvo žõdis.